

proleter

yazarları işçiler ve köylülerdir

**işçilerin Savaşı
Çetin Olacak !**
bir işçi

**Yağalardan
topraklarımızı
istiyoruz
yalak köylüleri**

TÜSİAV

köylü kardeş, işçi arkadaş zamanı geldi: 4 Nisan 1968 NATO'dan
çıkmanın son günüdür. Türkiye'nin 2. kurtuluş savaşına katıl!

Sosyalizm ve kapitalizm

Sosyalizm, ilkokul sözlüklerinde bile, toplumsuluk diye geçer. Yani bütün çarklar halk yararına döner. Toplumsuluk toplumun fertleri makinanın esaretinden kurtularak doğaya hükmederler. Sosyalist bir düzende makina, toplumun daha az emek sarfederek, insan gibi yaşama düzeyine ulaşmasını temin eder. Kapitalizm, sosyalizmi tersine, tam mânasıyla bireyciliktir. Burada toplum geri plânda kalır. Emekçi kitleleri makinanın esiridir. Halkın feryatları makina uçukları arasında kaybolmaya mahkumdur. Bireyin kârı uğruna toplum sefaletle terkedilir. Zaten kapitalist düzenin esası, özü budur.

GÖKDELENLE YERDELEN...

Yöneticiler Türkiye'de konut meselesinin halledildiğini söyledursunlar. Yurdumuzda bini mağaralarda yaşar, bini toprak altında bini «Gökdelen» lerde bini de «Yerdelen» lerde...

Sosyalizmde, toplum çıkarları ön plândadır. Toplum yararına aykırı bir eylem lanetlenir. Çünkü toplumun çıkarı tüm fertlerin çıkarını önerir. Oysa kapitalist düzende, toplumun çıkarı, üretim araçlarına sahip olan kapitalistlerin çıkarına aykırıdır.

Örnek olarak bankacılığımızı ele alalım:

Bankalar para ticareti yaparlar. Parası olan para yatırır; karşılığında FAİZ alır yüzde 6 — 7). Papara ihtiyacı olan da bankaya müracaat eder; aldığı para karşılığı FAİZ öder (Yüzde 12 — 14). Bankanın kârı burada, bu para alış — verisindedir.

Kapitalist toplumda bankalar, genellikle küçük esnaf, zenaatkâr ve za top rakıya pek kredi vermez. Halbuki, teşkilatlanmamış kredi piyasası diye nitelenen FAİZCİ tayfasına kasalarını sonuna kadar açabilir. Kredisi bol olan tefecî takımı da darda kalan fakirleri yüzde 120 faizle ezer, inletir

Pekâlâ, madem bankanın işi kredi vermek Faiz cilere verdiği paradan da aynı faizi alacağına göre, neden doğrudan doğruya halka kredi açmıyor da tefecilerin elinde fakir — fukara oyuncak ediliyor? Sebabi basittir bunun.

Diyelim banka 1000 lira kredi verecek. Bunu tefeciyeye de verse bir senede 140 lira faiz alacak köylüye de. Fakat doğrudan doğruya köylüye verse 1140 lira olarak dönecek olan para, tefecinin eliyle 2200 lira olarak bankanın kasasına dönecek. Ve böylece bankanın bir şube daha açmasına senden — benden daha faydalı olacaktır. Faizciden para almağ mahkûm edilerek, satın alma gücü ister — istemez) düşen köylünün ezilmesi, bir kaç bankerin insafına bira kıldığında elbette ki sömürü düzeni son katresi ne kadar emme basma tutumları gibi işleyecek - tir.

Simdi sorarım size EY

Proleter ne demektir

Proleterya

Bu soygun devam etmez sürüp gitmez bu talan Halk bir kez uyandı mı iş görmez artık yalan Rahat edemez olur her gün yüz binler çalan Uyanan insanların hak arayışı pektir Proleterya demek işçi, köylü demektir.

Vermeyeceğiz artık Amerikaya toprak Ne yabancı sermaye ne imtiyaz ne bir hak Ne gazozlu kalkınma, ne de yırtılan bayrak Bizi köle sananlar ya beygir ya köpekler Proleterya demek işçi köylü demektir.

aKpitalist yolla da kalkınırız diyorlar Hele zengin çoğalsın artacak hız diyorlar Bu vatanın sahibi biziz yalnız diyorlar Yalana karnımız tok kurtuluş yolu tektir Proleterya demek işçi köylü demektir.

O tek kurtuluş yolu sosyalist olan yoldur İleriye, doğruya giden her adım soldur Komünist diyenlere tek sözümlük defoldur Gayemist soyulmanın çalınmayan emektir Proleterya demek işçi köylü demektir.

Bir ülke işçi köylü uyandı mı kurtulur Ağa patron baskısı işkencesi son bulur Soygunuz sömürsüz mutlu düzen seçmektir Kurtuluş meclisleri kendimizi seçmektir Proleterya demek işçi köylü demektir.

Proleter, emeğini satarak geçinen ve emeğiyle toplumun tüm değerini yaratan insandır. Şapkacı Şih Müslüm Babacan

DİLEKÇE

1967 senesine ait olaık aidat borcumdan bakiye kalan 26 liramın 15.12.1967 tarihine kadar derneğimize ödenmesini, ödemediğim takdirde 507 sayılı Esnaf ve Küçük Sanatkarlar Kanununun 5. maddesine istinaden icra yolu ile tansili cihetine gidileceği tarafıma tebliğ edildi.

Mezkû dernek kurulurken bana müracaat edildiğinde üye olmayı reddetmiş ve üyeliği kabul etmemiştim. Benden daha sonra şahsi dostum olan Necip Oğuz kurdukları derneğin para bakımından zorluk çektiğini hiç olmazsa bağışta bulunmamı istemişti.

Bağış ile aidatın ayrı konular olduğunu bildirdiğimden bir kereye mahsus olmak üzere derneğe bağışta 25 lira) bulundum. Üyesi olmadığım ve hiçbir şekilde üye fişi dıldurup imzalamadığım bir derneğe aidat vermem usulsüz olur.

Vatandaş ve esnaf olarak alâkam olmayan bir derneğe zorla üye kaydedilmeme ve aidat ödemek zorunda bırakılmama Anayasa ve diğer kanunlar hükmüne göre yersizdir. Kısacası derneğin üyesi değilim ve hiç bir zaman için de üye olmadım. Zor kullanmak sebebiyle de beni üye kaydetmeniz ve rızam hilâfına benden para tahsil etmeniz veya bu uğurdaki çabamı yersizdir. Red deder ve kaydım varsa silinmesini dilerim. 1.12.1967

Demirci İmam Sütrat

Not :

Bağış, olarak aldığımız 25 liramın da makbuzunun kesilerek adresime yollanması gerekir

PROLETER

İŞÇİ VE KÖYLÜNÜN AYLIK DERGİSİ
BİLİMSEL TOPLUMCU POLİTİKA
İZLER

Haberleşme Adresi : P.K. 258 — Adana

3

15 Ocak 1968
125 Kuruş

Sahibi ve Genel Yayın Müdürü: Necip Akan * Bu sayda sorumlu Müdür: Fazilet Dokuyucu. * Yönetim yeri: Adana, Döşeme Mahallesi, 130 Sokak No. 19/6 * Ankara — Ulusal Basmevi'nde dizilip basılmıştır. Abone koşulları: 6 aylık 5 lira, Abone bedelleri PTT pulu olarak veya PTT havalesi ile gönderilebileceği gibi, Adana Merkez Ziraat Bankası 16890 hesap numarasına da yollanabilir. Bu son halde abone bedelinin gönderildiği haberleşme adresine bildirilmelidir.

Sıvacı Mehmet TUNCER

Şenlendirdiğimiz kıravga toprağımız vardı, onu da ağa elimizden aldı köyden sürüldük.. ve perişanız..

Şenlettiğimiz yer söğüt, kavak ve zerdali bahçesi

Köylü Hacı Yağmurlu ve otuz nüfus

Dedelerimizden kalma mirasımız vardı, onu ağalar aldı. Ondan sonra biz köyden sürüldük. Halen reğberlik yapamıyoruz.

Bundan on sene evvel ağa bize dedi ki sizler bizim emektarımızsınız. Ağa dedi ki köyün iki kilometre doğu tarafında bir arazi var. Bu arazi üçüncü köyün merası, yani tapusuz bir arazidir. Ağa dedi ki buraya üçüncü köyün davarı yayılmadansa gidin orayı tarla yapın. Su çıkarın ev yapın, orada barının. Bu söz üzerine gittik orayı şenelttik. Onbin söğüt ve kavak ve zerdali dikip bahçe haline getirdik. Bu hal deyken ağa vefat etti.

Ağamın oğlu avukat Kemal Soyar geldi yalvardı. Bu mülke vereseler el koyacak, hemen sen fiyatı değer değmez bu mülkü sat. Bu mülkü sattıktan sonra bundan bize bir kuruş bile vermedi. Biz o kadar emeğimizden mahrum bıraktı. Bana dedi ki bundan sonra ben kendim avukatım, vereseler değil Allah gelse benden bir şey öğrenemez. Tekrar berideki boş araziden yetiştir dedi. Ben de gene söğüt kavak diktim. Beni yanına istedi. Ben de gittim. Dedi ki senede bana beş bin lira verir, kendi aramızda bu kalsın başka vereseler duymasın. Ben beş bin lira verdim ve senet istedim. Bana dedi ki ben şimdi senet versem şimdi vereseler duyar bu işi bana yaptırmaslar. Bu iş kendi aramızda alım satım olsun. Sekiz sene kadar bakım yaparsanız kavak ve söğüt öze e-

rünür. Ben bunun üstüne hükümet tarafından bir keşif çıkarırsın ben bu arazinin parasını ben kadan çekerim siz toprak sahibi olursunuz. Sizlere ben bir babalık etmiş olurum.

Bu bizim hâdise iki sene devam etti. 1965 milletevki kili seçiminde biz İşçi Partisine oy kullandık. Avukat efendi duydu. Kendisi traktör şoförüne talimat vermiş. Şihmemede deyin ki tarla felhenleri biz sürek. Sürdükten sonra para almayın, ben kendisini araziden sürdüm. Biz de bunu duyduk kendisinin traktörüyle sürdük. Bu felhenleri ettik ve ektikten sonra yedi köyden ağa adam toplamış. İkiyüz dönüm nohut ve arpa ekilmiş ekinlerimizi sökmeye teşebbüs etti. Biz evde yatarken traktörle ekinlerimizi sökmeye başladılar. İki tane çocuk birini oynattı ve onları vesude

Gine Bozkırlar önündeyiz...
«Çermik Haraba mezramından ağların attığı köylüler»

bir de hafız evde idi. Bu hafız kendilerine yalvarmaya geldi. Yalvarırken dediler ki sen buralarda ne geziyorsun. Hafız dedi ki avukat ağanın yanı na gidip yalvaracam. De diler ki sen ağayla konuşacak adam mısın. Hafız da dedi ki heye adamım. Vay dediler küfürler edip hafızı dövdüler. Bu iki çocuk hafızın bu halini görmüştü ve kaçıp gittiler. Namusunuz yok mu. Bir hafız adamı otuz adam dövüyor. Ağa tarafın dan dediler ki daha üstüne mize gelen var. Ağa dedi

sakin deprenmeyin dedi. O zaman elli yerden ateş ettiler. O sırada Nizib'e geldik. Kaymakamlığa geldik. Elimizde dilekçe olduğu halde kaymakam hasta üç gün gelmedi. On dan evvel dilekçeyi tekrar kâtibine verdik. Kâtip vazifemiz değil dedi dilekçeyi geri çevirdi. O zaman köy ağası dedi ki siz şikâyet ettiniz ne öğrendiniz dedi ve karımıza sövdü ve ben bu köyün ağasıyım dedi.

O gece oturduğumuz evin direklerini söktürdüler. Direkler sökülürken biz uyuyorduk. Çoluk çocuk toprak ve taşın altına kaldık.

Evimiz üstümüze yıkıldıktan sonra çoluk çocuğu toplayarak tekrar kaymakama geldik. Tekrar kaymakam gene dairesine gelmedi. Bizler otuz bir nüfusu toplayıp kaymakamın evinin önüne geldik. Ağlayıp sızlaştık. Kaymakam kafasını dışarı uzattı. Cehennem olun da gidin. Cehennem olun gidin diyen kaymakam idi. Biz de o zaman otuz bir nüfus valiye gittik. Vali muavini jandarma kumandanını gönderdi. Jandarma kumandanı beni taksiye almak istedi ve kaymakam gelip beni ara-

baya koymadı. Doğru köy ağasının yanına gittiler. İki saat sonra yıkılan evlerimizin keşfine geldiler.

Kaymakam bey hani ölmüş adam var mı dedi, ölmüş adam yok dedim. Çocuklarımızın çoğu yıkılan evin altında kaldı yaralandı dedim. O zamana kadar kaymakam dedi ki hani kurşun yarası.

Bizim çok kurşundan fazla yaramız var. Çünkü birisi birine dese gelip evini çöktürtecem dese ve o zaman çöktürtse, arazi ekinlerimizi söktüp atsa bize kurşun yarısından çok acıdır. Kaymakama böyle dedik.

Karakol kumandanı ağayı getirip sordu: Ne böyle yaptın? Ağa dedi ki ben yapmadım. Kaymakam bize dönüp dedi ki siz bu ağaya iftira edisiniz. Kulluk edin ağanın yanında. Biz de yapmaz dediler.

Bu yüzden köyden sürüldük. Köyden sürülmemizin sebebi kıravga aramandanı gönderdi. Jandarma kumandanı beni taksiye almak istedi ve kaymakam gelip beni ara-

Burayı şeneltmiştik..

Grevdeki bir işçi konuşuyor :

işçilerin kavgası çetin olacak

Gelişmekte olan işçi toplumu, emeği ile yaşayan emekçiler sömürülerek haksızlığa uğradığının bilincine varmıştır. İnsanca yaşama özgürlüğüne bütün gücüyle halk kitleleri savaşışa sahip olacaktır. Kompradorlar haklara karşı haksızlığın geri görüşleri ile yüksek kârları oluşundan çalışanın emeğini almışlar, emeğinin karşılığını ödememişler, kötü şekilde halkın arasını açmışlar ve düşünce biçimlerini açıklamamışlar, kârları ge reği..

TBMM. işçilerin davalarını çalıştıranlar lehine çözümlenmekte, ağır iş kanunlarını kısmı kısmı karmakta ve diğer yollarla da kendi sınıflarının çıkarlarını kollamaktadırlar. Çıkan kanunlarla işçi sınıfını bilinçlerini kendilerine karşı gelmelerini engellemek amacıyla işçi sınıfını gerçekle olmayan bir takım bölmelere tabi tutuyorlar. Oysa hiçbir güç işçi sınıfını böylesine sömüren ve bölen egemen sınıflardan yaptıklarını hesabını sormalarına engel olamayacaktır. İşçi sınıfı bilinçli verecek ve emeğinin karşılığını en iyi şekilde almasını sağlayacak bazı teorilerin uygulanmasını gerçekleştirecektir.

İşçi — köylü sınıfının kuracağı sosyalist toplum da bir takım sabotajcı ve yamakların yeri olmayacaktır. Kapitalizmin bugün ilginç görünen yanları toplumdaki silineceklerdir.

Sosyalizm diğer fakir ülkelerde tek kalkınma aracı olmuştur. Kapitalizm de çalışanları gerici göstermiş ve alabildiğine sömürmüştür. Kapitalizmin emekle ilgisi yoktur. Bu olmayış haksızlık, öz gürsüzlük, kanunsuzluk toplumun büyük bir bölümü için (işçi — köylü) almış yürümüş yani kapitalizmde eşitsizlik hâkimdir. Çalışan halk kitleleri kapitalizmi yıkacak yerine özgürlüğün ve insanca yaşamın kavgasını ederek sosyalizmi kuracaktır.

Çalıştıranlara toplum yararına olacak işlerle ilgilenmişler işçiyi iyi neticeler sağlayacağından karışmışlardır bile. Sermayenin işçinin emeği ile üretimde çalışmanın kârı iş gücü ile sağlanır. İşçinin sarfettiği iş gücü emeğinin değerini sağlamaz. Aynı şekilde toprakta uğraşanların toprakları ya yoktur ya da çok azdır. Bunun için az mahsul elde edecektir. Bu sebeple topraklı olmayanlar sehirlere gelirler kimileri iş bulamaz kimi bu tür ama çok az bir ücretle çalışır. Fakat Türk e-

mekçileri artık sömürüldüğünün farkına varmıştır. Mücadelesi çetin de olsa devrimini başaracaktır.

Yaşasın Proletarya
Yaşasın Türkiye.

Babri YILAR
(Halen Grevde bulunan bir kimya işçisi)

Partal minder üstünde

40 gündür hasta
Makinist Ahmet Usta
Başucunda duruyor
Aksağı genç karısı
Diyor:
Doktor da gelmiyor
Gelse de...
Tutuluyor sözleri
Takılıyor gözleri
Partal minder üstünde
Ak bir yama gibi duran
Yapılmamış reçeteye.

YAPI USTASI HASAN ONARICILAR

Saf tutalım

Eğitmen Haydar Maho

Köyüm Hançerli. Akçadağ'a 10 Km. uzun süre köyün muhtarlığını yaptım. Eski eğitimlerdenim. Yani köyün derdini bilirim. Köyün derdi oldum olası bitmek tükenmek bilmez. Köylük yerin derdi bin tür lü. Sözü uzatmayalım:

1966 yılında köyümüze, Kellere yol yapılması için etüd yaptılar. Oçtüler, bitçiler, taş diktiler, kireç lediler, kazık çaktılar. 1967 yılında yapılsın diye köyden akaryakıt parası istediler. Acele yahrın, yatırın ki yolunuza erken başlansın, yoksa başka tarafa gidecek.» dediler. İyi dedik. Gece demedik, gündüz demedik istedikleri parayı hemen tedarik edip bankaya yaptık. Kellere liler de öyle yaptı.

Sonra sonra bize beklemek düştü. Zati Osmanlı devrinden beri bekledik. Cumhuriyet kuruldu bekliyoruz. Bize göre Köy İşleri Bakanlığı kuruldu, gene de bekliyoruz.

Bu her iki köy 1965 seçimlerinde oylarını TIP'e verdiler. Ondan bu iki köyün yolu yapılmıyor. Olanca mesele burada. Yoksa neden yapılmaz. Şu devirde bir sözle koca koca işler yapılıyor da bir yola bir grayder, dozer sokmak işten değil.

Biz köylü kısmı olarak gayrı uyanmaya başladık. Yaşantımızın kaç kuruş ettiğinin hesabını yapmaya başladık. Kimler deveyi hamudıyla yutuyor, kimler karnı doyurması ekme bulamıyor, kimler işsiz, kimler kayırılıyor, kimler sürünüyor, kimlerin işi ta-
kırında, «kimlere göre bu düzen» hesabını yapmaya başladık. Yapıyoruz, yapacağız.

Köylü, işçi kardeşler,

Yüreklice haklarımızı sahip çıkalm. Demokratik yönetim halkın denetiminde dışında olamaz. Olmayacak ta, Saf tutalım, Ağrılığımızı koyalım.

Haydi git bir daha buraya gelme dediler

Ali Oğlu Mehmet Tektel

Benim nüfus kaydım Karkamışta. Nizip'e kaydımı getirmek için Nizip nüfus memurluğuna müracaat ettim; «Benim Karkamış'tan kaydımı buraya getirmek istiyorum» dedim. «Senin fısıltı parçan, apartman, tarlan varmış» dedi. Ben de oturacak evim bile yok dedim. Oyleyse Nüfus kaydımı buraya getiremezsin dediler. Ben de fakir olduğum için bu işle uğraşmaktan vazgeçtim.

Ben Nizip Ülfet Fabrikasında çalışıyorum, bir çocuğum oldu, onunda kaydını yaptırmak için Nizip Nüfus memurluğuna gittim. Doğum kağıdını verdim. Bana «Karkamış'a sen mi gideceksin yoksa biz mi gönderecek?» dediler. Ben işçi olduğum için «Siz gönderin» dedim. Oyleyse bir ay sonra «gel» dediler. Bir ay sonra gittim. Daha «gelmedi» dediler. Bir ay sonra yine gittim. Bu sefer de «Elimizde nüfus cüzdanı yok» dediler ve yine bir ay sonra gel dediler. Bu sefer de bana eskiden vermiş oldukları numarayı istediler. Ben de dört ay nasıl saklayım yitirdim dedim. Bunun üzerine bana «Haydi git. Bir daha buraya gelme» dediler.

Güneydoğu bir cehennem; bu cehennem, bu cennet bizim ...

İşçi Erdoğan Mühürçüoğlu

Kırışmış ahnlar, insanlar vardı doğuda... Ezlimiş işsiz gözülü insanlar... Bir unutulmuşluğun bir hatırlara gelmemişliğin ateşi kavurur geçer yüreklerini, I-

man dolu yüreklerini...

Dünya kuruluşu beri Türkiye'nin doğusunda bir ayırı hayat yaşanır, Batıdan apayrı bir hayat...

Ben epey şehir gezdim doğuda, kasabalara hattâ köylere kadar uzandım. Kerpiç evler gördüm, çamur yollar gördüm, şiş karınlı çıplak ayaklı çocuklar...

Tarlalarda çapa işleyen kızlar vardı, ekin biçen de lıkanlı ihtiyarlar...

İki kaşık tarhana ile ak şamadek orak salıyor insanlar, ya da iki kaşık bulgur.

Ellerini semaya açmış yerlere kapanan bir köylü alayına rasladım. Yerlere sürünüyorlardı, ağızlarında binlerce aminler sonradan bunların, yağmur duasına çıktıklarını anlatırlar bana.

Doğuda insanlar yaşıyor du ama yaşamının başka çeşidi: Nefes almak ve vermek...

Mezopotamya'yı düşünüyorum, ilk çağ Türklerini yaşadıklarını hayatlarını. Ciddin durumu çok acı doğunun, Mezopotamya'dan farkızsı Kasden eğitilmiş, eğitilmeleri ile sömürü düzenine karşı dıtra

Dokuma işçisi

Hacı Mehmet oğuz
iş kazasında öldü

Konya Ereğlisinde Sümerbank pamuklu sanayi müessesesinin dokuma kısmında çalışan Hacı Mehmet Oğuz dokuma tezgâhının yatağından fırlayan malkelinin boyunu şahdamarına çarpması sonucunda ölmüştür.

Hacı Mehmet Oğuz, Ereğli'nin Yeni köyünde doğmuştur. Evliydi. Beş çocuğu vardı.

çaklarından korkulmuş insanlar vardı.

Güney Doğu bir cehennem. Bu cehennem bu cennet bizim.

«Şiş karınlı çıplak ayaklı ayaklı çocuklar...»

Sümerbank işçileri Bildiri yayınladı

Konya Ereğlisi Sümerbank 1-4 mükül Sanayi Müessesesinde çalışan işçiler adına 15 işçi, işveren müesseseye karşı yayınladığı bildiri: «Bu milli kurum müdürün çiftliği oğlandır. Şu mu susu kafasına işçiye yerleştiresin ki, bu kurum büyük Türk milletinin ve bizindir. Biz hiç bir şekilde müdürün keyfine uygun olarak çalışmamız sevdiğimize kurumunuzu vermiş ve huzursuz hale getirmeyeceğiz. Bu kişi sorumsuzca «Benim arkam kuvvetli, ben istediğim gibi hareket ederim gibi modası geçmiş güllünc sözlerle bizi hak bildiğimiz yoldan korkutup döndüreceğini sanıyorsa sadece güleriz.

Nazım Hikmet

Kurumuş cevizçi gibi köylünün yüzü

«Kurumuş cevizçi gibi köylünün yüzü..»

Giritli Cemil Bey girdi Borsa salonuna.

Uzun kıvrık saçlı, sivri sakallı Cemil Bey,
Çenesindeki yara yerini saklıyordu sakalı.

Gözleri kuş gözüne benziyordu:

yuvarlak

ve hemen hemen akları yok gibi.

Cemil Bey tatlı Girit şivesiyle korkunç dedikodular yapar
katarı ortalık birbirine.

Validen tahsildarna

Koyunzadelerden mahalle bakkalına kadar

Bütün bildikleri hakkında mahrem dosyalar tutardı:
aylık vukuatlarını kaydeden muntazam dosyalar.

Cemil Beyin un ve çeltik fabrikası vardı

ve idare meclisi reisiydi Giritliler Şirketi'nin.

Zahire Borsasının salonu doldu ağız ağıza.

Parmaklığın bu yanında, masalarında «ağalar»,
vilâyetin beş büyük efendisi,
kâtipleri ve simsarları,

ve maşadan masaya birbirleriyle şakalaşır
ve kaşlarının altında düşmandılar birbirine.
Parmaklığın ötesinde yürütklerle köylüler,
hâlâ ayaktaydı çoğu...

Mırl mırl bir şeyler konuşuluyor

fakat o kadar çokinsan mırlıyor ki
uğulduyor salon.

Koyunzade Şerif Bey bağırdı o tarafa:

«— De ha, susun be,

kafamızı şişirdiniz.»

Sustular

ve salonda ses kalmadı Ali Çavuş'un çocuk, zenci kakkahası
ve komiserliğin daktilo tıkırtısından başka.

Her şey hazır.

Toprak Mahsulleri Ofisi şefinin gelmesi bekleniyor.

Bitişikte Toprak — Ofis'de, ofis şefi Kemal Bey
köylü Ahmet'le konuşuyordu.

Kurumuş ceviz içi gibi köylünün yüzü
ve kederle boyuna güllüyor gibiydi.

Belikanlıydı Kemal

ve ilk memuriyetiydi bu.

Kararnamesi mucibince Koordinasyon heyetine
hububatın yüzde otuzundan yüzde yetmiş beşine kadar

(İstihsalın miktarına göre:

% 30 — 50 — 75.)

Toprak Mahsulleri Ofisi'ne satılıyordu.

Geri kalan miktar istenilirse satılmayabilir.

ama satılırsa yine Toprak Ofise .

Köylüler ve yürütkler yüzlerini Ofis'e sattıktan sonra
geri kalan «ağalar» götürüyorlardı,

ve «ağalar» Borsa kanalıyla devrediyordu bunu Ofis'e

ve bu, çileden çıkarıyordu Kemal Beyi.

İşte yine bu işi konuşuyordu köylüyle Kemal:

«— Yüzde otuzunu Ofis'e verdim,
mecburi.»

«— Verdik beyim, mecburi.»

«— Kaldı yüzde yetmiş.»

«— Kaldı.»

«— Onu Ofis'e getirip satmazsın.»

«— Satmam.

«— Kime götürüreceksin?»

«— Koyunzadelere.»

«— Ama, Koyunzade de onu getirip bize satacak
başka yere satamaz,
mecburi.»

«— Sana satacak, beyim, mecburi.»

«— Bana değil, Ofise.»

«— Oyleyse niye Koyunzade'ye götürüreceksin,

Herize yüzde iki komisyon da vereceksin sırtından,

simsara da yüzde bir,

ölek hesabına da kat,

kantar dalaveresi de ayrı.»

Köylü güldü;

sonra çekinerek

sonra, cesaretle konuştu:

«— İş kantarda ya,

noksan çekiyor sizin kantar.»

Kemal Bey baktı köylünün yüzüne:

«— Demek noksanlık onlarınkinde değil
bizimkinde.

Yüzde otuz alırken de mi eksik yazıyoruz?»

«— Yok, o zaman fazla.

Hükümetsiniz, beyim,

hükümet zarar sokar mı kendi kendini?»

Kemal güldü:

«— Demek bizim kantar..»

Boyunu büktü ve kurnazca fıslıladı:

«— Bozuk.»

«— Kim demiş?»

«— Herkesin dediği.

kıllı yüreklerin bile.»

«— Senkantardan, yazıdan anlar mısın?»

«— Anlamam.»

«— Yürütkler anlar mı?»

«— Ne gezer.

Allahın çobanı herifler.»

«— Oyleyse kantardan, yazıdan anlayan kim?»

«— Ağalar:

Mustaaf Bey, Ali Çavuş, Koyunzade Şerif Bey,

ağalar tekmil.

Onlar kantardan da, yazıdan da anlar...»

Kıpkırmızı oldu Kemal:

«— Demek bu propaganda onların başı altından çıkıyor.

Eşşoğu eşşekler.

Umum Müdürlüğe yazacağım.»

Köylü ürküdü.

şaşkın baktı yüzüne Kemal'in,

İlk defa duyuyordu bir hükümet adamının ağalara sövdüğünü.

Kemal sordu:

«— Koyunzade'ye borcun var mı senin?»

Köylü tereddüt etti cevap vermeden önce.

«— Söylesene var mı?»

«— Var, iki yüz bankonot kadar.»

«— Ziraat Bankasından niye almadın?»

Hâkim sınıfların afyonlama yolları

İŞÇİ HASAN ALTINYÜREK

Bir avuç hâkim sınıfın padişahlar gibi yaşaması nasıl oluyor da emeğiyle yaşayan büyük halk kitlesinin gözünden kaçıyor, her şey göz önündeyken farkına varılmıyor. Bildiğimiz gibi hâkim sınıf halkın dikkatini başka yönlere çekiyor, mücadeleden alıkoyuyor. Biz de silâhlarını tanırsak onlarla daha iyi mücadele ederiz.

İşçiyi, çiftiyi tevekklele etmek ve bu adaletsiz hayatın yukarıdan idare edilmesine inandırıp, öbür dünyada daha iyi yaşama vaat edip, işçiyi avutmaya ve bugün kızdıklarının cezasının öbür dünyada ve rüleceği için kızmama, Başına gelen felâketleri alın yazısına bağlayıp sebep olanlar kızmama. Meselâ, Çocuğu ölen bir adam kendini şöyle avutuyor: «Sübyan günahsız gitti öbür dünyada melek olacak», «Kimbilir dünyada başına ne gelecekmiş, takdiri ilâhi» filan gibî, çocuğunun ölümüne bazan seviniyor.

Bir gün zengin olmaya inanmak, çalışmadan para kaazıncağına inanmak. Bu uyutma yolunu da halkın kendi parasıyla görüyor. Meselâ: Toto, milli piyango, banka ikramiyeleri, hazine bulmaları, bir denbire fakirin başına talih kusu konması, fakir kızın zenginle evlenmesi, zengin kızın fakirle evlenmesi, her yerde işledikleri konulardır. Gazeteler fakirlerden Toto ve Piyangoda kazaanmaları hiç kaçırılmazlar. Büyük trajik gazetelerinde yazarlar, boy boy resimler basarlar. Halk ya spor toto nun pazar aşkısını bekler ya da ay başında çekelecek piyango kurasını. Hayaller kurar, evler yaptırır otellere sahip olur.

(Devamı Sa. 15 de)

Bağımsız Demokratik Türkiye Sosyalizmine evet

ŞAPKACI ŞİH MÜSLÜM BABACAN

Bir siyasi parti yurt ve dünya olaylarına getireceği çözüm yolunu kendi program, tüzüğü ve diğer yazılı belgelerinde açık — seçik meydana koyar. Ayrıca bu yazılı belgelerde kendisinden önce kurulmuş siyasi partilerle fikir ayrılıklarını ortaya kor. Ve çok zaman ayrıntılara dayanarak getireceği çözümü belirtir.

İşte Türkiye İşçi Partisi de mevcut denge içerisindeki yerini programı, tüzüğü ve diğer yazılı belgeyle ortaya koymuş ve Anayasasını umdelerinin en sağlam savunucusu olmuştur.

Hal böyle olduğu halde içerisinde buldukları Fasit daireden kurtulmak istemeyen politik yazı tuc carları Anayasasını vazgeçilmez unsur olan ve halktan yana sosyalizmin yegâne kurucusu bulunan TIP ne çamur atmak suretiyle kendilerine ve partilerine kuvvet kazandıracakları zahabına kapılmışlardır.

Oysa, her millet sosyalizmi kendisi kurar. Yurdu nu kendi imar eder. Yapılanlardan kendisi yararlanarak hayat seviyesini yükseltir. Biz buna inanıyor ve bunun için hiç bir yere başı olmayan halkın oyu ile iktidara gelip halkın itimadını kaybedince iktidarı yeni sahiplerine tereddütsüz teslim edecek olan ve Türk halkının saadet, selâmeti için çalışan yasalardan yana; yasalarnın teminatı altındaki TIP, ni tutuyor ve onun kazanması için çalışıyoruz.

Kıscacası TIP bağımsız demokratik Türkiye sosyalizmini kurmakla yurdumuza ve milletimize en büyük hizmeti yapmış bulunacaktır. Onun getireceği sosyalizm kafatasçuların arzularadıkları devlet kapitalizmine giden sosyalizm değil, halktan yana olan ve namuslu aydınlarla eli nasırlı emekçilerimizin beraberce kuracakları sosyalizmdir. Bu sosyalizmin TIP, (Um deleri) program ve tüzüğüne açıkça gösterilmiştir. İyi okumalarını ve doğruyu kabul etmelerini sağlamak isterim. Çamur'culara...

Feza çağında

Uyanık ol gardaş feza çağında
Bak seni bin yıldır soyan soyana
Kula kul olmanın zamanı geçti
Koşup haber versin duyan duyan

Tezek dumanından kör oldu baban
Okulsuz köprüsüz, köyünle oban
Onlar hep efendi yine biç çoban
Bizi hiç yerine koyan koyana

Gözünü pazara çıkaran sensin
Ağaya yalvarıp yakaran sensin
Parayla gavura satılan sensin
Alın terin ile doyan doyan

Maksudiyim milletimi severim
Uyuanlar uyanmalı diyorum
Her gün bir bin taş yiyorum
Hasıl insanlığa kıyan kıyana

AŞIK MAKSUDİ OSMAN DAĞLI

Bindiğimiz dalı bize kestiriyorlar

ÖMER SERİN

Antalya'nın köylüklerindenim. Ben de proletarım yani. Ama bir yanlışlık eseri ilkokul öğretmeni oldum. İçinden çıktığım topluma bir türlü ihanet ettiremediler bana. Çok uğraştılar bunun için. Onların bütün baskılarına rağmen köylünün, işçinin, yarı emekçilerin yanında oldum her zaman. Antalya'nın Elmalı ilçesinde, ağalarla köylülerin toprak kavgasında, köylülerden yana oldu, köylüleri kuşkırtıyor, diye Antalya'dan Malazgirt'e sürgün gönderdiler. Ama sonunda köylüler kazandı. 26 bin dönüm hazine toprağını ağalara kapıtmadık. Amacımıza ulaştığımız için üzüntümüz az.

Görüyorsunuz ya, bunlar köylü çocuğunun öğretmeni olmasını bile istemiyorlar. Öğretmen olma mıza göz yumsalar bile maşa olarak kullanmak istiyorlar. Onlara maşalık etmedim mi, gelsin sürgün, gelsin işkence. Bunlardan bile korkmuş değilim tabii. Ama bir şeye dikkat etmek gerek: Bunlar emekçiden aldıkları ile emekçiden yana olanları süründürüyorlar. Emekçiler bu konuya çok dikkat etmek zorundadırlar.

Hatırlarsınız bir zamanlar «Köy Enstitüsü» adında okullar vardı. Halk çocuklarının okuduğu tek okul kapısı bu idi. O tek kapıyı bile kapattılar. Hem nasıl kapattılar biliyor musunuz? Bu okullar da okuyanlar komünist dediler de, sizleri böyle kandırdılar da öyle kapattılar. Az önce yazdığım gibi bindiğiniz dalı kendinize kestirdiler. Şimdi çocuklarımızı öğretmen okullarına gönderiyor musunuz? Gönderseniz bile bir sürü ezizet, masraf. Sonra kaç çocuk ahyorlar? Bir üçeden iki yüz çocuk imtâhana girer, ama edersesine 4 — 5 çocuk alır. Köy Enstitüsü öyle miydi?

Bu konuda nasıl yalanlarla kandırılırsa, beni Antalya'dan Malazgirt'e sürgün gönderirken de emekçileri kandırılar. Babam onları desteklerdi hem daha ben sürgün gideneye kadar. Evimize onların büyüklerini fotoğraflarını asardı. Benim sürgün gönderilmem babamın zoruna gitmiş Elmalı'dan paldır küldür hareket etmek zorunda bırakıldığım için babama

kardeşlerime Allahımsarmaladık demek için köyüme bile gidemedim. Hatta de desinin yanında olan beş yaşındaki oğlumu bile göndermedim. Babam köyden zor yetiştirdi. Tam ben uğrarken onlar da köyden geldiler. Anam, babam, kardeşlerim ve de öteki akrabalarım ağlamaklı idiler. Bir kenara çekerek şöyle dedim onlara: «Bun da ağlanacak bir şey yok. Beni haktan ve haktan yana olduğum için sürgün gönderiyorlar. Bu benim ve sizin için bir şereftir. Hiç üzülmeyin. Sizden istediğim şu: YETER Kİ SİZLER DE BANA KÖTÜLÜK EDENLERE ARKA ÇIKMAYIN.» Böyle diyerek ayrılmıştım onlardan.

Bugün babamdan mektup aldım. Ne yazıyor biliyor musunuz?» Evladım, sen gittikten sonra günler ce ağladım. Eve varınca ilk işim o fotoğrafları yakmak oldu. Bundan sonra kesseler bile...» diye yazmış, dökmiş. Görüyorsanız ya babama bile davamı anlatmak için sürgün gitmem gerekti. Ama yine de sevinçliyim. Yalnız babamı değil sürgün gelmekle birçok kişileri kazandım. Bütün bunları yazmaktan maksadım şu: Bindiğiniz dalı kendi elinizle kesmeyin. Tabii baskalarna da kestirmemek şart. Hani köylükte rinde bir söz vardır; «Elin öldürdüğü yılanın başı diri kalır.» derler. Sizler yılan öldür diye bütün takım kişilere havale ediyorsunuz. Sizin verdığınız silâhla onlar emekçilerin şah damalarını kesiyorlar. Bu konuda iyice bir düşünmeliz.

Bağımsız demokratik Türkiye sosyalizmine evet.

proleter mektupları

Savrulun Gayri!..

İşçi Cevdet ŞİGAY

Yazarları işçi, köylü, fakir, fukara olan ilk büyük emek dergisi, 15 Kasım 1967 tarihli ilk sayısını en olgun ve en dolgun bir şekilde çıkardı. Aydın TIP Merkezindeki sosyalist vatandaşlar bu çağrıyla gönülden katıldılar. Proleter'in birinci sayısını en olgun ve en dolgun bir şekilde çıkardı. Aydın TIP Merkezindeki sosyalist vatandaşlar bu çağrıyla gönülden katıldılar. Proleter'in birinci sayısını en olgun ve en dolgun bir şekilde çıkardı. Aydın TIP Merkezindeki sosyalist vatandaşlar bu çağrıyla gönülden katıldılar.

Elbistan'ın Akdül köyünde evleri göçen proleterler

HASTA GADİN İRGAT OLUR MU?..

Köylü o vaziyette ki milletin mağduriyeti başını bağrıma yidi. Hastamız oluyor çocuk düşürüyor. Durum bu, yazık deş mi köylüye? Çocuğu düşüren kadın ertesi gün Adana'ya pamuğa gitti. Hasta kadın irgat olur mu?

Köyün ekmek davası var. Yiyecek bulamıyor. Çocuklarımız ekmek diye

rek ağlaşıyor. Çocuklarımız okumuyor. Ekmek bulsun diye beş kâğıda irgata gönderiyok. Zanaatımız yok öğretmediler bişiy.

Bizde kabiliyet yok mu? Her şeyi yapan bizim. Ya ratory elimizden alıyorlar. Kabiliyetlerimizi körletiyorlar. Beş kâğıda razyık iş bulamıyor. Ailemizi çokluk çocuğu bırakıp Adana'ya çalışmaya gidiyok. Bizim namusumuz, ırzımız yok mu onları yüz üstü bırakıp gidiyok.

Aha dün birinin garısını toktura götürdük. O toktur bir zaman köye gelmişti. Didik ben buranın yirlişiyim hastamız olursa bana getirin. Biz deduttuk ona götürdük hastamız. Tokturu kapısı-nın hasta gadına geş giz didim canına can mı gatacak aseriyeye tokturuna gidelim dedim. Aseriyeye tokturunu bulamadık tek raren geldik o toktura Canma can mı gatacak dilediklerimi gapıdan duymuş bakmadı hastaya. Bi de azar beter itti bize.

Biz yini yakayık. İşçi ve köylüye dayanacağız. Gen dimiz gidip oturacağız nere oturulacaksa.

Köylü Ahmet Özasan

Değirmene sahip çıkıp unumuzu öğütelim

ALİ YILMAZ

Proleter arkadaşım; ya ni işçi ve köylü kardeşim, yani sömürülenler; emekçiler, alnteriyile geçinenler!

Hiç düşündünüz mü? Semiz semiz koyunları kim besliyor? Biz. Yiyebiliyor muyuz?

Güzel güzel kumaşları kim dokuyor? Biz. Giyebi liyor muyuz?

Hanları, apartmanları biz dikiyoruz; oturabiliyor muyuz?

Hastaneleri biz yapıyoruz; rühezisiz hastamızı yatırabiliyor muyuz?

Dokuduğumuz halıları kimler çiyiyor?

Çıkardığımız kömürleri kimler yakıyor?

Yetiştirdiğimiz al el malar, türlü türlü meyve ler, taze taze sebzeler, tatlı tatlı ballar, sakız gibi yağlar, balıklar, havyarlar, baklavalar, börekler, yılanın ödü, kuşun südü kimlerin sofrasında.

Barajları biz yapıyoruz; köyümüzde elektrik var mı?

Okulları biz yapıyoruz; çocuğumuz okuyor mu?

İneği biz besliyoruz, ya südü kim içiyor?

Vatan için ölen biz. Karakolda dayak yiyen yine biz.

Toprağı alnteri ile sulayan biz. Bir karış toprağı olmayan yine biz.

Hiç düşünmedin mi kardeşim?

Buğday neden seksen kurusta makarna üç lira. Üzüm neden elli kuruşta sarap on lira.

Tütün neden oniki lira da, sigara yüzelli lira.

Yün neden sekiz lira da kumaş yüz lira.

Memleketin zenginliğine zenginlik katanlar; vami bizler, yani proleterler, yani işçiler ve köylüler, bilcümle emekçiler, yani otuzbir milyon kişi neden fakru zaruret içerisinde de...

Sirtüstü yatanlar, yani onlar, yani burjuva, kompadorlar, bilcümle sömürücüleri, yani bir avuç azınlık, yani birbuçuk milyon kişi neden zevki sefa içinde.

Bu değirmenin suyu neden geliyor? diye düşünme. Suyu akıtan sensin. O su senin alnterin. Su bizim. Değirmene de sahip çıkıp unumuzu kendimiz öğütelim. Bir avuç haramzedeye hakkımızı yedirmeyelim. Uyanalım. Tüm emekçiler, işçiler ve köylüler birleşelim. Devlet yönetimine ağırlığımızı koyalım. Kendi partimizi iktidara getirelim.

Çimlenizi kutualar, candan selâmlarımı yollarım sevgili kardeşlerim

Yolumuzu Yapmıyorlar

Daha dün kadar Kozan, Kadiri ilçeleri ile Saimbeylinin Hacı'nın irfıbatını temin eden ve Hacıda yaşayan binlerce kişiyi her türlü ihtiyacını temininde yararlı olan eski kervan yolu neden önemini sürdürdüğü hâlde yapılmamaktadır.

Millî Mücadelede bu yolun önemi ve Ermenilerin yurdumuzdan çıkarılması sırasında yeri büyüktür. Hacı mücahitlerinin baskını; dayanılmaz olan Ermeniler, yarı karda sözünü ettiğim yoldan, bütün ağırlıkları ile kaçarken Kargapazar mevkiinde pusuya düşürülmüş ve imha edilmiştir. Buu, çevrenin fakir — fukara köylüleri yapmıştır.

Sırtüstü adı ile bilinen bu yolun geçtiği yerde pek çok köy vardır: Gedikli, Mantas, Karahamzalı, Çamlarca, Boztahta, Akçalıuşağı, Kuyubeli Tokmanlı, Akokul, İncireti, Tenkerli, Paşalı, Kırkuşağı, Himmetli köylerden bir kısmıdır.

Bu yol yapılabilecek olsa yol güzergâhındaki köylerin ürettiği mallar değerlendirilmez, köylüye verdiği vergilerin bedeli verilmemiş olur. Zaten bu yol üzerinde ne bir köprüye, ne de bir menzeye gerek yoktur. Yol zaman zaman köylüler tarafından kazına ve köre ile yapılmakta ama bu taşıt yolu niteliğini kazanamamaktadır. Yolun yapımı için villardan beri hükümet verilen ilâhhaberlerin mazbataların sayısı yüze vardı sanıyorum. Ama ne işlenen var, ne de bu köylerin varlığından haberdar olan. Halbu ki devlet işçi ve köylünün devleti ölesin, konu gelmeyen müraacaatlarını dikkate alırsın ve onlara hizmet olacak bir görevden kaçınmaz.

(Devamı Sa. 15 de)

PROLETERLER SOHBETİ

KÖYLÜ MURA TAKGEDİK

Bizim köylerde kış mevsimi gelince köşebaş sohbetleri başlar...

Vardan yoktan konuşular borçlular borçlarımız hastalar dertlerini birbirine anlatırlar, hani lâl lâfi açar derler. Söz partide dökülüyorlar Sorarlar — gelen gelen partililer ne konuştular? Ne konuşacak belli değil mi biri az devletçi imiş öteki ondan çok devletçi imiş birinin yeri belli değilmiş Türkiye İşçi Partisi de dinsizmiş komünistmiş, Kardeşim bu komünist neimmiş soran olmadı mı — olmaz mı canım soruldu, ne diyor dövyuslukmuş öyle diyor burada herkes susar; az sonra biri öfkeyle kalkar benim sağtığım bir şey var burada der. Var mı yoğu nu her şeyini Allahtan bilen Allahrızası deyince akşam yiyeceğini düşünmeden veren çocuğuna din öğretmeyi en büyük borç bilen kadının kızı nın el ve ayak kısmından başka yerinin görünmesinin yasak bilen bir kadımla bir erkeğin konuşma sını en büyük suç bilen kalhaha ile gülmeyi günahlı bilen köylünün Millet Meclisine girmesi dövyusluk dinsizlik olup da her gün balalarda kadını kızını dansedin oynayanlar salonlarda bartlarda kart oynatanları gününü gün etmek için eğlence eğleneler girince yani hükümeti onlar idare ederse ne dövyusluk ne de dinsizlik bu memlekete gelemezmiş.

Kim demiş onu deyen de hiç utanma yok yalan söylüyor Anavasada bir hakkımız varmış köylüden de milletvekili otabilmiş biliyorsunuz ya şim diye kadar bizim bildiğimiz bize öğretilen hani bir söz var kurdun pazıda işi ne. Ağaçtan maşa olmaz aptaldan paşa olmaz diye köylünün işi değil o köylüden milletvekili mi olur.

Ama şimdi öğrendik duyduk olurmuş hem de hakkımızmış hakkımızı yedirmeyeceğiz. Hem kardeşim tanrı ne diyor biliyor musun hakkını yedirirsen o hak senden dävâcüdür der

Bir de hakkını yedirene ne derler ne derler kardeşim yedirmeyeceğiz hakkımızı alacağız.

«Ağır ellerini toprağa basıp doğruldukları zmaan....»

Mülkiyet

Fabrikalar var, tarlalar var, işçiler var, köylüler var. İşçiler fabrikalarda, köylüler tarlalarda çalışıyorlar. Ne var ki fabrikaların ve tarlaların mülkiyeti işçiler ve köylülerin elinde değil. İşçiler fabrikalarda, köylüler tarlalarda sömürülüyorlar.

İç sömürücü var, dış sömürücü var. Bunlar ortak bir eylemle fabrikaların ve tarlaların kontrolünü ellerine geçirecek işçileri fabrikalarda, köylüleri tarlalarda boyunduruk altında tutmaktalar.

Komprador burjuvazi fabrikaların, derebeyi artığı toprak ağalığı tarlaların mülkiyetine beşten konup sömürü mekanizmasını zora dayanarak ayakta tutmağa çalışıyor. Bunlar bu güçlerini dış sömürücüden alarak ve onun mermisine dayanarak fabrikalarda işçilerin, tarlalarda köylülerin boğazına el atıp onları yiyecek, giyecek, yatacak ve yatacak gibi en doğal ihtiyaçlarından yoksun bırakmaktadırlar. Dış sömürücü onlara bu olanakları sağlarken niçin sömürücü de dış sömürücüye iç pazarları soydurup komisyon almaktadır.

İç sömürücü, dış sömürücüye karşı bağımlı haldedir. Dış sömürücü silah demek olan üretim araçlarının mülkiyetini iç sömürücüye kısıtlı olarak sağlamaktadır. İç sömürücünün yedek parça ihtiyacı vardır. İç sömürücü yedek parça ihtiyacını dış sömürücüden almaktadır. Bu nedenle iç sömürücü, dış sömürücüye karşı bağımsızlığını yitirmiştir. Dış sömürücü de bilir ki güçlüğünün kaynağı üretim araçlarıdır. Dış sömürücü böylece bir gücü iç sömürücüye verirken onun bağımsızlığını saptamıştır.

Dış sömürücü bağımsızlığa karşıdır. Özellikle sosyalist akımlar onun baş düşmanıdır. Çünkü sosyalist akımlar fabrikaların ve tarlaların sorumluluğunu işçiler ve köylülerin ellerine bırakacaktır. Dış sömürücü uygulamada bunun böyle olacağını, yani fabrikaların ve tarlaların sorumlusunun işçiler ve köylüler olacağını bilir. Pratiğin bilincinde olan sömürgeci, sosyalizmin sözcüğüne de karşı olacaktır. Sosyalist, en azından, işçiler ve köylülere doğru haberi verecek, doğru habere sömürgecinin numarasını bozacak nitelikte olacak. Üretim güçleri kimler? Üretim güçleri kimler? Üretim araçları kimin elinde? Bu soruların karşılıkları işçiler ve köylüleridir. Bir yana, toprak ağalarını ve komprador burjuvaları diğer yan aitecek. Bir yanda işçilerle köylüler, diğer yanda toprak ağaları ve komprador burjuvalar. İki karşıt sınıf.

Bunların karşı karşıya gelmesi ya da aralarında ki çelişkinin belirip aydınlık kazanması dış sömürücünün çıkarlarına aykırı düşer. İşçiler ve köylülerin varoluş güçleri olacaktır. Bu varoluş görüşünün koşulu modern hayattaki üretim biçimidir. İşçiler ve köylüler var, işçiler ve köylülerin ihtiyaçları var. İhtiyaçlarına üretim araçlarıyla sağlanır. Üretim araçlarının işçilerle köylülerin kontrolüne girmesi sömürgecinin sömürü düzenini bozar. Yalnız bozmakla kalmaz, onun kabuğuna çekilmesini gerçekleştirir. Bu ise dış sömürücünün ölümü demektir.

Dış sömürücü ayakta kalmak için iç sömürücüye plan sunar. Bu planı iç sömürücüye kalkınma tedbiri olarak yasalattırır. Planın özeti genel olarak şu ilkelere dayanır: Sorunlar sermaye sınıfına çözülecek. Hükkümet iç ve dış krediyi sermayeye verecek. Sermaye bu kredilerle güçlenecek. Burjuva sınıfı yaratmak için gerekirse (Devamı Sa. 15 de)

Yalak köylüleri

BİLDİRİDİR :

65 yıldan beri oturduğumuz Ceyhan'ın Yalak Köyü Cepre Mahallesinden bizi (Köy ve Mahalleden) atmak isteyen köy ağalarının şahsi nüfuzlarını kullanmaya meydan verilmemesi, köyden kovulduğumuz takdirde perişan yersiz yurtsuz kalacağımız, mağdur ve sefil olacağımız hususlarını arz ederiz.

Mehmet Yazıcı
Bekir Tokçelik
İzzet Köleş
Hacı Ali Yılmaz
Mustafa Yılmaz
Adil Karaçor
Mehmet Karaçor
Nazım Karaçor
Mustafa Gül
Ekrem Gül
İsmail Gül
Mahmut Karaman
Ali Yücel
Osman Yücel
Fahri Kaya
Muhammet Semat
Feyzi Kapırtı
Ali Günnü
İzzet Taşkın
Bayram Uygur
Mesut Sabır
Ziya Erkul
İbrahim Çor
Yusuf Çor
Mustafa Kara
Baki Kara
Hasan Gök
Baki Gök
Ali Belli

Duran Tanış
Ali Tanış
Lütfi Tanış
Mehmet Can
Remzi Selçuk
İbrahim Selçuk
Zisat Selçuk
Mustafa Çetin
Halit Uygur
Feyzi Uygur
Bekir Uygur
Aslan Uygur
Durmuş Uygur
Yakup Yılmaz
Güldene Sarı
Osman Çor
Hüseyin Özkan
Remzi Özkan
Mehmet Özkan
Hasan Çor
Nuri Çor
Mehmet Has
Ali Talay
Emin Çor
Apdullah Akoğlan
Mehmet Kaçar
Remzi Koncuk
Mehmet Koncuk
Yakup Topalak

Kemal Tepe
Dursun Yürek
Eyüp Akoğlan
İbrahim Sever
Mustafa Sever
Mehmet Sever
Ahmet Öter
Yusuf Özer
İbrahim Gümüş
Ali Gümüş
Fatma Güllaralık
Rasim Terkin
Osman Terkin
Ali Terkin
Memiş Sever
Musa Sever
Cumali Sever
İbrahim Sezer
Mehmet Sönmez
Osman Çor.

Bu listede bulunan şahıslar Ceyhan Yalak köyünün Cepre mahallesinden olup 65 senedir bu köyde oturduklarını yaşlı adamlardan öğrenmiş ve kendi aklım yetti yeteli bilâ nizahtan bu köyde oturmaktadır. İşbu bildiriye esas liste tarafımdan tastik olundu.

Aza: Kemal Tepe
Yalak köyü Cepre Mahallesi
Muhtar: Bahri ÖZTÜRK

Cebimizde bu memleketin tapusu var

Bu memleketin tapusu olduğu için Anayasanın 37, 38 maddesinin uygulanmasını sorumlulardan derhal işiyoruz. Vatandaşlığımız cebimizdeki nüfus cüzdanından ibaret olmasın. Biz Ceyhan'ın Yalak köyü Çapra mahallesindeniz. Bu köyde 70 hane topraksızlık, topraksız olduğumuz gibi ev yerlerimiz bile ağaların. Halbuki biz bu köyde 65 senedir oturmaktayız. Bu 65 sene zarfında hiç durmadan gelmiş geçmiş ve bugünkü iktidara kadar derdimizi duyurduğumuz halde derdimizle ilgilenen görmedik. Biz bu 70 hane geçim kaynağı tamamen ağaların insafına kalmış istersen iş verir istemezse iş vermez. İş bulamadığın için bu köyden kaçmak mecburiyetinde kalırsın. İşte nasıl iş ocağ şubat aylarında soğuk sifirin altında gece ağanın makinesine binip tarlasını sürmek gece ve gün dize bir yevniye verdikleri için ağanın daha eyi menfaatine uygun dü-

şer. Veyahut akşama kadar 15 saat 7 — 8 liraya çapa işi olur. Bu işlerde senede 3 — 4 ay gibi kısa bir zaman. İşte köyümüzün durum bu vaziyet. Bu durumda ağaların işinde kimin verem olup kimimiz ölüp gidiyoruz. Bu derdimizle ilgilenen olmuyor. Fakat bizi askere alan bizen vergi alan harp olduğu zaman vatan savunmasında ilk defa biz emekçilerin gideceği bütün Türk emekçilerinin malumu. Bu durum böyle olduğuna göre nüfus vatandaşlık haklarımızı vermiyorlar. Tekrar ediyoruz. Anayasanın 37 — 38 maddesini raftan indirip hayata uygulansın.

Ceyhan'ın
Yalak Köyü Cepre Mahallesinden
Kemal Tepe ve Muhtar Bahri Öztürk

Ağaların korkusu

TIP. Ceyhan İlçe örgütü kısa zamanda işçi ve köylülerin örgütüne yoluna gitmesi emekçileri kendi sınıflarının bilincine varmaları emekçi halkımızın ancak kendisi — — — — — kendi partileri olan TIP. nin sömürücü düzenine son vereceğini inanmaları köylü ile parti ilişkilerinin artırılması eğitici parti için toplantıların düzenlenmesi Ceyhan TIP. ilçe örgütü tarafından komşu ilçe olan Yururtahk ilçesinin kuruluş organizasyonu yapılarak bilginli bir kadro ile kurulması ilk teşkilâh ile Birlikte Osmanlıye TIP.

tanıtma mitingine yardımcı olunmalıdır. Bu çalışmada diğer ağa partilerinin korku ve telâşına kapılmalarına sebep olmuştur. Bütün bu çalışmalar çıkarıcı Ceyhan ağalarının ve AP. nin husus metini Ceyhanlı TIP. örgütü üzerine çekmiştir. Ve AP. ilçe başkanının tertibi ile TIP. sempatisi bir memuru bahane ederek ve bunu fırsat bilen AP. ilçe başkanı bu zabta olayı dahil olmayacak meseleyi büyütmek için gerçek kimler olduğu TIP. hazır kuvvetlerine emir verip hiç bir şeyden haberi olmayan TIP. Ceyhan ilçe başkanı Hacı

Mehmet Karaçorlu'ya iki şahitle ihbar ettirip 4 gün tutulmasına sına ve TIP. sempatisi olan memurun bir gün tutulmasına sebep olmaktadır. Fakat unduğu bağımsız hâkimler geldiği zaman fiyasko ile neticelendi. Zamanın AP. muhbirleri bozguna uğradılar. Komünizmle mücadele derneğinde şimdi ikinci plan üzerinde fikir yürütmekte meşguller. Ne düşünürsen düşünürsin Tarihın akışını önüne geçemezler. Hepsini fiyasko Ana yasayı iyi okusunlar.

TIP. Cephan İlçe Başkanı
Hacı Mehmet KARAÇORLU.

Ağalardan topraklarını istiyor

Hep Kendileri

Köylü Ramazan Yıldırım
Meomet Yıldırım
Hüseyin Yıldırım

Biz küçükken babamız öldü. Ve biz yetim kaldık. Ağa bize dedi, Getirin tarlalarımızın tapusunu bize verin dedi, Bankadan para alayım size öküz alayım, tohum vereyim.

Dedik hani tarlalarımızın tapusunu. Şimdi bankada para yoktur. Sonra tarlalarımızın tapusunu istedik. Tapular kayıp oldu dedi ağa.

Sonradan bizi köyden sürdü Damlarımızı üstü müze belletti.

Biz de hükümete malumat verdik.

Hükümet hep kendileri idi. Tapu memuru Han cehizli köyünün ağası Cemil efendi idi. Sorgu hâkimi Keferşekli köyünün ağalarından Ahmet ağa-nun oğlu idi, Hacı Selim efendinin kardeşi Hacı Halim Sulh Hâkimi idi. Yani tüm hükümet kendi akrabası ve dostları idi.

Yanlarına gittiğimizde bizi kovuyorlardı. Haliha zırda dokuz adet tarlaların kaydını tapuda ve yanımızda. Bir tarlaların tapusu elimizde olduğu halde çok mahkeme olduk. Bizi çif te koşar gibi iki jandarma gönderdiler, iki atın önüne kattılar, atların tepeltire tepeltire Nizip'e götürdüler.

Mahkemede hep kendileri olunca biz derdimizi kimselere anlatamadık.

Şimdi kendi tarlamızda yarıcı olarak çalışıyoruz. Şimdi kendi tarlamızda ot tahlıkla bağ dikiyoruz

MEMLEKETİN TAPUSU KİMİN ELİNDE?

Ucuza kapatılan ürünler

Ekim ayı içinde Malatya'nın bir köyünde geçelim. Köy genellikle fasulye ve elma üretiyordu. Sabahleyin bahçeyi gezerek ağaçların altına yiğilmiş ton lanca elmayı göstererek:

— Bu yıl elma bol yüzünüzü gülecek, dedim.

Köylü şu cevabı verdi:
— Evet, benden çok rtağımın yüzü gülecek,
— Bahçeye kiminle ortakınız, dedim.

— Bilmiyorum, tanımıyorum, daha da yüzünü görmedim ortacağım, dedi.

Şaşırmadım.
İnsan ortağını nasıl bilmez, nasıl tanımaz, nasıl yüzünü görmez deyince güldü:

— Biz köylülerin daima şehirde oturan bir ortakları vardır. Onun yüzünü görmeyiz ve tanımamayız. Mesela: Ben on yıl çalı şıp çoluğumla, çocuğumla bu bahçeyi meydana getirdim. Bu bahçeyi meydana getirdim amma benim henüz yüzünü görmediğim ve tanımadığım ortağım şimdi halde oturur, bıyıklarını burar, sade kahvesini içer, nargilesini fukurdadır, en güzel yataktaki yatar, bankada kıyamet kadar parası vardır ve benim yolumu gözler. Elmayı yetiştiririm, o hemen kazanıma ortak olur. Zahmet benden, çiziyet benden, emek benden, ama o gene de benim ortağımıdır. Biz çalışır çabalarız, o oturur, ama kazancımız bölüşür.

Sordum:
— Bu yıl elmayı kaçta satacak siziz?

— Öyle sorma dedi. Sen, o ortak kaçta alacak elmayı diye sor. Çünkü fiyatı o bilir. Biz yetiştiririz ama fiyatı tesbiti ortağı mıza aittir. Hal'deki ortağımızla aittir.

Üretici türlü türlü yollardan soyulur.

Birincisi üretim malları tacirleri, yani parası olanlar üç — beş ay önceden gelip, tarlayı bahçeyi veya bağ köylünün sıkı sıkılarından istifade edip kapatırlar. Köylü muhtaç durumdadır. Çünkü bankalar kredi açmaz. Ya borununun vadesi gelmiş veya evine alması icabeden tuzdan, bezden, gazdan yana ihtiyaç için dedir. Üçe, beşe bakmadan hem men alivresini satıp yapar. Sonra bütün yıl didinip, alivresini alıp ya pan üccarının hesabına cebisün durur.

Çalıştığı zaman ile, aldığı para

hesaba vurulursa; yevmiesinin inanılmayacak kadar küçük bir paraya geldiği görülür. Nitekim tütün üreticisinin yevmiesininin 66 kurusa geldiği meclis kürsüsünden yapılan hesaplarla meydana çıkmadı mı?

Adaletsizliğin belirgin örnekle rine bakınız:
1 milyon 384 bin çiftçiye 482 milyon lira kredi
18.775 çiftçiye 411 milyon lira kredi.

Ayrıca sunu belirtmek gerekmektedir ki, 411 milyon lira kredi bölünenler arasında da tam bir adaletsizlik vardır. Örneğin: 792 çiftçi 202 milyon lira kredi.

710 çiftçi 39 milyon lira kredi almışlardır.

Ulukışladan gönderilen bir mektubu da büyük Meclisin dik katine sunmayı bir görev bilirim. Mektup şöyledir:

«Burada başta gelen meyve elmadır. Elma için Ulukışlaya ya bancı tüccarlar gelip geliyorlar. Alanlar fakir'in malını 50 — 55 kuruştan, yüzde kırkı seçip alıyorlar. Yer, ini, sandığı olanlar da mahsenine koymuş durumdadır. Bu yüzde altısını da ken dine bırakıyor mal sahibi. Ulu kışlaya getiriyor iskaatta bıraktıkları yüzde altısını. Sonra 10 — 15 fazını 20 kurusa veriyor. Satamadığını 5 kurusa hesi ya pınlara, yem fiyatına alıp hayvanlara veriyorlar. Bu elma durumu bundan ibarettir.»

Görüldüğü ki, üretici, kendi toprağında araçların kölesi durumundadır. O kadar kölesi durumundadır ki, gazete sütunları na geçen sıfırlı telgrafları bil miyenlerimiz yok gibidir.

Bir maldan büyük şehirlere fazla miktarda gelirse hiç şüphe hesiz fiyatlar düşer. Kazımal, çok zahmet edip çok yorulup, mal satıp z para kazanacağına; az mal satıp, zahmetsizce çok para kazanmak yoluna sapar. Bunun için üretici bölgelere şifreli telgraflar çekip mal gelimini durdururlar. Tabii fiyatlar neme yükselir. Yukarda da söylediğimiz gibi bu artıştan üretici gereği gibi faydalanamaz. Çünkü o zaman aracının merhametine terk edilmiş durumdadır. Hiç şüphesiz bu durum, bu kaç düzeninin doğal bir sonucudur. Bir tarafta elmanın yüzünü göremiyenler. Diğer tarafta malını satamadığı için 5 ku-

ruştan hayvanlarına yedirenlere.

Elde edilen ürün geniş halk yığınlarına dağılmıyor, geniş halk yığınlarca satın alınmıyor. Çünkü halk yığınları bunları satın almak olanaklarını dan yoksundur. İşte bütün bunlar, ister istemez karşımıza bir beslenme sorunu çıkarıyor. Bu gün gerçekten Türkiye'de, üzerin de önemli durulması lazım gelen en önemli sorunlardan birisi de bu beslenme sorunudur. Bakım sızlığın dolayısıyla, doğan bin çocuktan 167 tanesi bir yaşına gelmeden ölmektedir. Yine bin çocuktan 450 si de on yaşına gelmeden ölmektedir. Dün, 14 Aralık günü Sağlık Bakanları ay luktan dört yaşına kadar olan çocukların yüzde yirmi besle, o tuz beşinin genel beslenme yetersizliği içinde bulunduğu yapı tığı bir konuşmada açıklamıştı. Hiç şüphesiz iyi beslenemeyen bir anne, çocuğunu da besleyemez. Fazla kalorili ve vitamini bol yiyecekler almayan bir anne çocuğuna nasıl süt verebilir?

ir?

Oysa ki, Anayasanın 52. maddesi aynen şöyle der: «Devlet, halkın gereği gibi beslenmesini, tarımsal üretimin toplumun yararına uygun olarak artırılmasını sağlamak, toprağın kaybolmasını önlemek, tarım ürünlerini, tarımla uğraşanların emeğini değerlendirmek için gereken tedbirleri alır.»

Bugünlerde Mersin'den bir ihracatçı firma, ilk defa Sovyetler Birliğine bir milyon kilo elma ihraç etmektedir. Fiyatı kilo başına 130 kurus. Elmanın ilk defa ihraç edilmesi hiç şüphesiz iyi bir şey, sevinilecek bir şey. Ama çiftçinin mali değerleniyor diye sevilmem mümkün mü? Bu olayın derinliklerine inilince ihracatçı firmamız ne kadar kazanç sağladığı kendiliğinden meydana çıkarılır. Çünkü bu yıl elma boldur, fiyatlar düşüktür. Ulukışla ve Aksarayda elma fiyatları 50 kurustur.

Bu ihracattan yararlanan, üretici değil sadece Mersin'deki ihracatçı firmadır.

KARDAŞLARIM...

ARTIK DEĞER

üretim araçları kimin elinde

Necip AKAN

Kapitalizmde mülkiyet işle-
rin, sosyalizmde mülkiyet top-
lumun elinde bulunuyor. Kapita-
lizm kanunlar mülkiyete karşı-
dır. Sosyalizm kanunlar mülki-
yete açıktır. Üretim — araç-
larının hangi amaçlarda kulla-
nıldığı uygulamadan da belli.
Üretim araçları kapitalizmde
kâr sağlar, sosyalizmde toplu-
mun ihtiyaçlarını karşılar. İkinci
karşı amaç. Üretim araçları bir-
rindeli belli bir azınlığın yararına
işlerken, diğerinde bütün bir-
toplumun ihtiyaçlarını karşıla-
maktadır.

Yukarıdaki tablolarla üretim
araçlarının kimlerin elinde oldu-
ğu ve hangi amaçlar için kulla-
nıldığı somut olarak açıklan-
maktadır.

Birinci tablo, köylülerle işçile-
rin nasıl sömürüldüğünü belge-
liyor. İşlenmiş bir kilo pamuk
tan iki lira otuz kuruş kâr sağ-
lanmaktadır olup kâr dersbeyi
çifti toprak ağası ile yağmacı kom-
rador burjuvazi arasında bölü-
şmektedir. Bir kilo pamakta
gözükken kâr, yalın pamuk üre-
timine karşılaştırıldığında ortaya
çıkacak rakam kimlerin zenginliğe
başvurduğunu, kimleri yoksulluğa
mahkûm ettiği gibi her şeyi su yüzü-
ne çıkaracaktır. Bu belge işçilerle
ve köylülerin uyanmasını gerektir-
cek niteliktedir. Gerektirir ki kilo
pamukta gözükken iki lira otuz
kuruş, işçiden ve köylüden çalı-
nmasıdır. Köylüler top-
rağı gübreleyip toplayarak topra-
ğına meydana getiriyor. İşçiler ay-
nı pamuğu tereciyle püreliyor.
Olavdan iki lira otuz kuruş mev-
dana geliyor. Köylülerle işçiler
çalışıyor. Çalışma bir olav olu-
yor. Olav nedeniyle iki lira otuz
kuruş doğuyor. İki lira otuz ku-
rus köylülerin ve işçilerin ihti-
yaçlarına ayrılabilecek oğden
den el değiştiriyor. İki lira
otuz kuruş pamuğun meydana
gelmesinde emeği olmayan bir
kimsinin kesesine atıyor.

Sömürme mekanizması ikinci
tabloda daha da korkutucu. On
bin işçilik bir fabrika var. İşlik
eğitilmiş bez dokunuyor. Dokun-
muş bez boyanıp kumaş oluyor. Pa-
raya dönüşüyor. Kumaş. On altı
milyon üzümlü otuz bes bin
lira, kumaşın maraya dönüşmesi
ile doğuyor. Bu meblağ tablo-
da kâr adı altında gözükme-
tedir. Birinci tabloda olduğu gibi
bu tabloda gözükken emeği mül-

yon üzümlü otuz bes bin lira iş-
çinin emeğinden meydana gel-
miştir. Çünkü yediyüz işçi bir
yıl çalışmış bu para için. Ama
para işçiyeye ödenmiyor. Bir aile
konuyu paranın üstüne. Yediyüz
işçi bir yıl çalışarak bir servet
meydana getiriyor. Bir aile gelip
yaratılan serveti deve yapıyor.
Bu aile ki fabrikaya yıl içinde
bir kez uğramamış. Para han-
kada cari hesabına yatmış. Ne
den geseñ fabrikaya.

Yediyüz işçi bir yılda çalış-
masının karşılığı olarak tablo-
da gözükken altıncı sırada yalın
ücreti alabiliyor. Bu ücret onun
diğeri gibi dört milyon lira. Dört
milyon lirası yediyüz işçiyeye böl-
lersek bir işçiyeye besbin küsur
lira düşer. Bunun için de ver-
gi var, sigorta var, tasarruf bon-
nosu var. Diyelim ki tasarruf
bonosu kesilmiyor. Bu besbin
küsur lira dörtbin liraya iner.

Üretimi meydana getiren yıl-
da dört bin lira alsın, ücretine
en küçük katkısı olmayan eme-
ti milyon üzümlü otuz bes bin li-
raya belesen konsun.

Bir işçi sekiz saat çalışsın. On
tezgâha birden bakar. Emeği ge-
lir. Yorgun. Dinlenmek için sı-
rtının üstüne uzanır. Ayakları
nın altına üçbeş yastık koyar.
Ayakları havada olduğu halde
bir süre böylece sırtüstü yatar.
Kafası geçim derdiyle dopdolu.
Çocuklarının anası gözünün ci-
ne bakmakta. Çocuklar ekmeğe
diye ağlıyor. Evde yiyecek hiç
birşey yok. Dinlenmeyi bırakıp
kalkar. Ya çocuklarının anasını
döver, ya da ösününde ne var
tekmeler. Atar dışarıya kendini.
Parası olsa koltuk bir mev-
haneve girer, açık şaraptan üç
beş bardak içerdi en azından.
Gecekonduyunu o ısıksız, canur
lu yılların uzun uzun adınıdır.
Evde bulur sonra kendini.

Beriki van gelip yatar. Baş-
zma dek gereğinden fazla iç-
er. Sonra boşaltır otları. Ka-
ra gider, kızların ayağına sarı
panya döküp zevklenir. (Tan-
ım talebince ilenir. Çok iler-
süre. Gezi süresince yün her
arabamın içinde. Çocuklar Ay-
rumada. Memi de tabiidir.

Bankadan kredi alır. Bu yıl
la önce şirket kurur. Kendisi

hanmı, çocukları ve de akraba-
ları şirkette serik olarak ter-
sil edilirler. Beyanmeler ve se-
yahatler. İç ve dış kredi olana-
ları sağlanır. İç krediyile yına
dış krediyile makine. İşletme
sermayesi eksikse işçi Sigorta-
rı çözer o eksikliği de. Krediler u-
zun vadeli olur genellikle. Ve
de süresince de temdit işleme-
ri yürütülür.

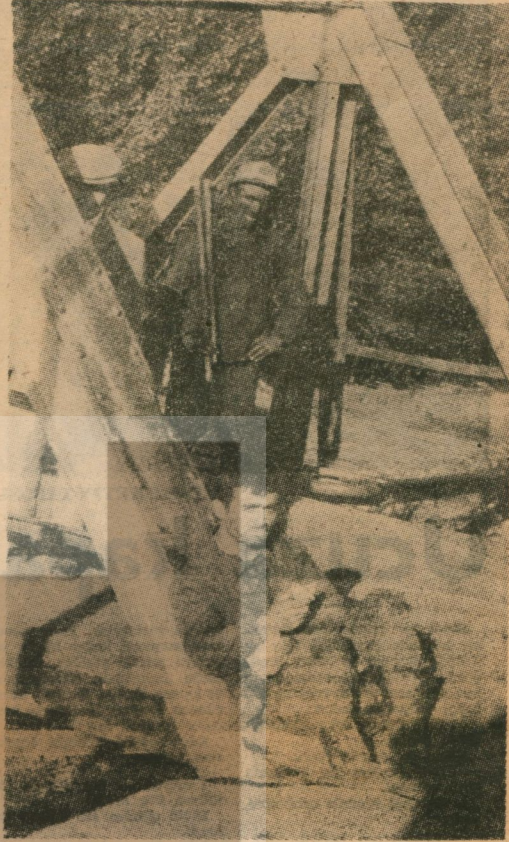
Üretim araçları kimin elinde?
İşçiler ve köylüler bu soruya
kendileri kendilerine sora sora kar-
şılığını bulmağa çalışmalı. Sosy-
yalizmde üretim araçları üre-
tici emekçi sınıfların elinde. Üre-
tim araçları hangi amaçlarda
kullanılmakta? Sosyalizmde ün-
toplumun ihtiyaçlarını karşıla-
nda üretim araçları amaç ola-
rak kullanılmaktadır.

İşçilerle köylüler üretim araç-
larının yönetiminin demokratik
yollarla ele geçirmenin yollarını
aramalıdır. Bunun koşulu sosy-
yalist örgüt içinde olmaktadır.
Üretim araçları komprador
burjuvaların elinde. Üretim
araçları kâr sağlama alanında ün-
lanıyor. Kapitalist kanunlar ü-
retim araçlarının ülküvefinde bel-
li kişilere vermekte.

İşçilerle köylüler bunu tüm
toplum çıkarlarına göre de-
stirip düzenleme olanaklarına sa-
hip.

Taahhütlü fabrikaların fonks-
yonu üretimidir. Üretimse top-
lumun genel yararına aygün ola-
rak planlanır. Bu nedenle, tar-

(Devamı Sa. 15 de)

Artık değer kimin cebinde?

TABLO II

I — MASAF NEVİLERİ :

- 1) Ham Madde sarfiyatı (923.100 Kg.)
- 2) Yardımcı ham madde sarfiyatı
- 3) İstihsal Vergisi
- 4) Dışarıya yaptırılan işler
- 5) Personel masrafları
- 6) Genel İşçilik (700 işçi)
- 7) Malzeme sarfiyatı
- 8) Sabit kıymet amortismanları
- 9) Sigorta masrafları (yangın)
- 10) Çeşitli masraflar
- 11) Vergi, resim ve narçlar

Tutarlar

TL.

6.000.000
3.000.000
2.500.000
10.000
100.000
4.000.000
2.500.000
2.000.000
200.000
50.000
20.000

Yekûn

20.380.000

II — SABİT MASRAFLARI :

- 1) Satış komisyonları
- 2) Satış tenzilatları
- 3) Sair satış masrafları

Yekûn

Genel Yekûn

240.000

50.000

15.000

305.000

20.685.000

III — SONUÇ :

- 1) Esas ve tahıl mamül satışları yekûnu
- 2) Esas ve yardımcı ham madde, işçilik ve masraflar
- 3) Kâr (yani artık değer, yani işçiden alınan)

37.020.000

20.685.000

16.335.000

TABLO I
(Pamuk maliyeti)

I. Ham Madde :	Kilo	Tutar
Kütlü	100	160,—
Çiğit	59	41.30
Fibre	2	—
Yekûn	39	138.70
II. İşçilik		6.00
III. Masraf		20.30
Genel Yekûn		165.00
IV. Maliyet		
165,— TL. : 39 Kilo		4.23 TL.
V. Sonuç		
Bu ayın borsa fiyatı (satış fiyatı)		6.50 TL.
Maliyet fiyatı		4.23 TL.
Kâr (yani işçiden ve köylüden alınan)		2.27 TL.

Proleter kardeş, çıktığımızdan bert sızı candan ve yürek ten götüyüm ve okuyom.

Görüyüm ki, Proleter bir dert treni gibi gidiyo, süra ben de derdimi katım de bari beni de götürsün diyerekten size aşağıdaki şiirimı gönderiyom.

AŞIK İHSANİ

Keneler

Kır beygirin ardındaki keneler
Et yediler, kan emdiler şiştiler
Delî Mehmet geldi vurdu tımarı
Hepsi birden tepe taklak düştüler

Kimisinin bir şey oldu diline
Kimisinin ayak bastı beline
Haşereler birbirinin haline
Göz ucuyla bakıp bakıp şaştılar.

Kimisi bir acı duydu yüreктen,
Kimisinin kolu çıktı küreктen,
Kimisi ardını kirleterekten,
Her biri bir bilmez yere koştular.

Hesap ettim sayıları iki bin,
Onları bu halde görmek ne şirin,
Başlarını sokmak için, beygirin,
Pisliğini burun burun eştiler.

Yanlarına ne bir ikibüklüm yar,
Ne bir pabuç ne bir bavul aldılar,
Girdikleri yerde sızıp kaldılar,
Kala kala gübreleşip geçtiler.

AŞIK İHSANİ

Dayan Kardeş

Yeter bu karanlık dünya,
Aydınlık umut
Yeter 'bunca yılın ninnileri
Yeter unutulmuşluk

Yuan be, kalk ve şu doğan proleter güneş!
Şu tepemizi ısıtan o
Saçlarımızı parıdatan
Vakit tan
Az kaldı
Gitti ha gidecek, değdi ha degecek..

Sömürgenler tepemizden
Al aşağı, al aşağı
Birer güneş hepimizden
Ne gelirse elimizden

Niçin uyanmıyorsun be
Nedeni mi var bunun
Tek kapı kaldı kardeş tek kapı
Üstümüzü çöken uykunun

Bu hap, bu komprime, bu ampul
Komprador derler adına
— İmanım aşkına —
Sökülmeye başladı pul pul

Yıkılsın bu düzen
Bu yoksulluk düzeni
Bu kompradorluk

Adana'dan, Sınop'tan
Erzurum'dan, Edirne'den
Emekçiler bölük bölük

Biz yarattık bu dünyayı
Bu uğurluk dünyasını
Biz ki ellerimiz nasır, alınlarımız ter
Dayan be kardeş, dayan PROLETER.

CIRAK EMMİ

AMERİKAYA KARŞI GÖSTERİLERDEN BİRİ

Çeşitli şehirlerde kısa zaman aralıklarla özellikle gençlik kuruluşları Amerika'ya karşı gösteriler yapmaktadır. Resimde geçtiğimiz sene Amerikan Filosunun İstanbul'a gelmesini protesto eden gençler görülüyor.

Ali Dayı ile Sıpa

Ali Dayı yaman kişi
Gece düdüdü çalışmış.
Ama ters gitmiş işi
Aklı iyce karışmış.
Demiş ki: «Yüce Allah,
Rızkımı çalıyorlar,
Demem buna eyvallah
Elimden alıyorlar.
Buğdayı ben ekiyom,
Somunu yiyemiyom.
Kumaşın ben dokuyom,
Sırtına giyemiyom.
Çaşılar gayet rahat,
Çaşılar perişan
Eğir bu ise hayat
Ötmeğe yeğdir Alishan.»
Deyip terketmiş köylü,
Düşmüş Niğde yoluna

Gitmiş bir arpa bçyu,
İragselmış oğluna.
Oğlu demiş ki: baba,
Kocaeşeğe bin bari.
Hayvan kunnacı ama,
Yokuşlarda in bari.
Gidiyorken dayınız,
Kâh bine kâh yürüye.
Hayvan birden bayılmış,
Yatırmış dereye.
Tutmuş hemen kuyruğu,
Kimse yok çağıracağı.
Budur Tanrı buyruğu,
Boz eşek doğuracak.
Düşünmüşte Niğde'nin,
Çamurlu yollarını,
Ebelik yapmak için,
Svarnış kollarını.

Sıpa nur-topu gibi,
Hem de gözleri kara.
Kınamamış sahibini,
Götürüyün pazara.
Diye koyulmuş yola
Gün ikindi çağında.
Boz eşek terkisinde
Sıpa da kucağında.
Ah çekerek, vah çekerek,
Giderken rotasında
Kara bir taksit durmuş,
Tam yolun ortasında.
Ali Dayı şaşırmış,
Kalantar biri imiş,
Kudurmuş hiddefinden.
Ulan demiş nidersin,
Demircinin dağında?
Nerelece gidersin,
Sıpan da kucağında?
Valiye Ali Dayı
Altın nazar eylemiş.
Uzatarak sıpayı
Şu sözleri söylemiş.
Sıpanı mı sordunuz?
Akılsızın birdir.
İşe gelince yatar,
Yemeye dipdiridir.
Derelerden geçemez.
Hiç durmadan bağırır.
Uşakları çağırır.
Sordum Koca Kariya
Götür dedi Angarıya.
Sıpa elma beğenmez
Biz hasretiz içinde
Biraz okur da bari
Vali olur Niğde'ye

Bu Gitmez Böyle ...

Hiç mi insan değilim başım hiç mi benim değil
Altıncı filo Türkiye mi olur hiç
Altıncı filolu itlerle hangi kadın daha iyi olur
Arım mı kaldı darım mı kaldı söyleyin nolur

Kaşık kadar nimetsiz kalıp ve öldürülmek
Kaç baş ölüm bu kaç baş sömürülmek
Ben biliyorum barış kurşun demektir
Santim santim kazanıp
Ve arşın arşın satmak halkın topprağını
Toprağı yeniden hem şiş baştan kanter aylemektedir.

Köylüyüm öylemi ama köylü ne ki
Peki insan ne sen o ben ne
Proleterim proleterim yani köle
Hayınlar hayınlar hayınlar
İyi bilin ki bu gitmez böyle.

HİDAYET KARAKUŞ

Irgatım ağam

Ben dikenlibayır köyünden Mehmet oğlu Hasan
Geceleri uyku tutmaz gözümü
Irgatım ağam

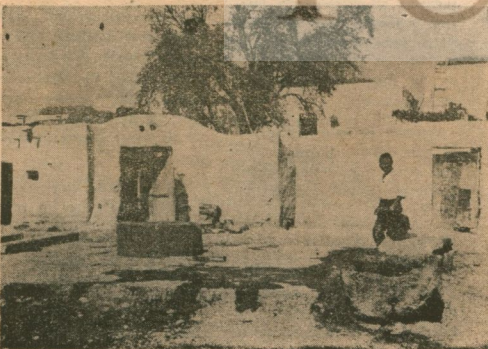
Yıllar darsı ne yurt gördüm ne ocak
Açlık dersin biyol bacayı sardı,
Acep hallarımız nice olacak

Gün günü arattı, gelen gidenden heter
Bugün dedik, yarın dedik olmadı
Ekmeğ bilem tutmaz oldu bu eller

Ben dikenlibayır köyünden Zeyneb'in babası Hasan
Geceleri uyku tutmaz gözümü
İçerimde bir korku, yüreği

AŞIK SATILMIŞ

AYKUL FOTUROĞLU

iç olaylar

ÖZETLER...

★ **ÇÖKEN MAĞARANIN ATLINDA KALANLAR** — Kastamonu İncilepe mevkindeki «Pekmeztoprağı mağarası» çökmüş ve bir süre önce Çorum'dan gelecek bu mağaraya yerleşen 30 göçebeden ikisi ka-yalar altında katarak ölmüştür. Çökme sırasında hepsi de mağarada bulunan göçebelere-den bir kadın ağır yaralanmış, diğerleri hafif sıyrıklarla kurtulmuşlardır.

★ AĞANIN ÇOBAN KÖPEĞİ KAÇINCA

Çankaya'ya bağlı Bayındır köyüne iki saat mesafedeki bir mandırının sahibi olan Şasi Ufube'yin sürüsünü koruyan Çoban köpeği ile aynı köyden Mustafa, Mevlut ve Mehmet Doğan adındaki üç kardeşin sürüsünü koruyan çoban köpeği sürüler yanına geldiğinde birbirine saldırmışlar ve bu boğuşma sırasında köy ağasının köpeği kaçmıştır. Bunu onuru na yediremeyen köy ağası, 7.65 çapındaki tabancasını çekerek 25 yaşındaki Mevlüt Doğan'ı öldürmüştür.

★ KADINLARIN HÜCUMU

Ankara'da Serinyol bucağının Arpakan köyüne haciz için giden İra kâtibi, köy halkından kadınların hücumuna uğramıştır. Cadınamalara da karşı gelen kadınlar hakkında kovuşturma açılmıştır.

★ MİLLETVEKİLLERİNE TENZİLÂT

Emekli Sandığı, çalıştırmakta olduğu İzmir'deki Büyük Efes Oteliyile Bursa'daki Çeltik Palasta kalacak milletvekillerine yüzde 25 tenzilât yapılması ni kararlaştırılmıştır

★ BİR MİLLETVEKİLİ «MAAŞLARIMIZ AZDIR» DEDİ

TBMM. bütçe ve piân karma komisyonunda, müteahhit — mülkyoner AP. Kayseri millet vekili Feyyaz Köksal: «Mebus-ların maaşları azdır arkadaş-larımı hep bankalarda görüyo-rum» demiştir.

Milletvekili maaşı ödenekler le birlikte ayda 4480 liradır.

★ MECLİS BİNASI

Meclis binasına, Çubuk barajından, doğrudan doğruya su getirilmek üzere 4 milyon lira ödenek konmuştur.

★ MECLİS Mİ LUNAPARK MI

AP. milletvekili Hamit Fend oğlu'nun, Mecliste oynacak ta-banca patlatması üzerine bir milletvekili, Meclis Başkanlığı-na verdiği soru önergesinde: Milli İradenin tecelli yeri olan bu kutsal çatının altını Luna parka, çocuk bahçesine benzetmek isteyen bu kimse halkın da içtüzük gereğince ne gibi işlem yapılmıştır.

★ BATMAN'DA ODUNUN TONU 420 LIRA

Sürekli yağın ağurların orman yollarını kapatması üstüne 300 liraya satılan odunun tonu 420 liraya çıkmıştır. Ancak, 420 lira verdikleri halde odun bulamayan firmalar, fırınlarını kapatmak zorunda kalacaklarını bildirmişlerdir.

Osmaniye Olayları

Osmaniye'de Aralık ayı içinde kurulan Türkiye İşçi Partisi İlçe Merkezinin tablasını, kasaba eşrafının kiraladığı bir takım kişiler parçalamak istemiş, olay basına geniş şekilde intikal etmiştir.

Bu konuda, Osmaniye TIP. İlçe Başkanı İrfan Gökçen diyor ki:

«Vaki sabotajın gelişim kaynağı, öteden beri bilinen kişiler çıkarlarına uygun olmayınca, hattâ kendi siyasi partilerinin den de olsa, değerlerinden de olsa — müftü bile olsa, doktor bile olsa — sopa ile kovalarlar. Sayısı elliye varmayan bir kalabalıklı bu sabotajı yapanlar.

Osmaniye'liler, Osmaniye'de yani emekçiler, emekten yana olanlar, valinayaklar, açılar, esnaf, arkasız memurlar, su-baylar, emekliler, öğrenciler ya-nı toplumlardır

Kardeşlerim, elli kişilik saldı- rıyı muazzam topluluğumuz-la, parçalamamıza kadar vara-racak bir kıskırtma hareketine girişen kişilerin çabalarına uy-madımz. Kanunlara, Anayasaya karşı gelmediniz. Saldıranları, kıstırtıcıları ibretle, vakarla seyrettiniz. Siz kardeşlerime var olunuz derim.»

Olaydan sonra, durumu incelemek üzere, TIP Genel Mer-kezince görevlendirilen Adana Milletvekili Ali Kercî, Proleter şü-demci vermiştir: «Kırcı arkadaşları gör-

düm, konuştum. Osmaniye o-layları, emekçi halkımızın mu-luluğu için, çalışmalarını daha da kamçulamış, Partimizin, Os-maniyede gelişmesine engel ola-cak hiçbir gücün bulunamı-yacağını söyleyen yiğit yöneti-ci arkadaşlarımız, 19 Aralık Salı günü İl Merkezinden get-riilen tabelayı, yeniden yerine yerleştirdiler.

«Osmaniye'de bulunduğumuz günlerde, bir çok işçi, köylü, esnaf vatandaşlarla konuştuk hepsi olayı lanetliyor: «Bu o-lay hepimizin gözünü açtı. Tüm hak yiyiciler, TIP'e karşı bir-leştiler. Oysa, bunların arasın-da birbirinin gölgesine kursun-sıkanlar vardı. Başaklı — Çarklı tabelayı görünce, düşmanlık-larını bir tarafa bıraktılar, el-birliği yaptılar, kesenin ağız-larını açtılar, banyo kimseleri sat-ın alarak, onları masa olarak kullandılar ve TIP'e saldırtılar. Bunları biz gözlerimizle gördük. Olay, TIP'in fukaranın partisi olduğunu bize açıkça gösterdi.»

Türkiye İşçi Partisi her yer de olduğu gibi Osmaniye'de de emekçi kardeşlerimizin elleri üzerindedir.

Özel okulları protesto amacıyla, İstanbul Teknik Üniversitesi Talebe Birliği Başkanı Hasan Yağın ve arkadaşları İstanbul'dan Ankara'ya 14 gün yürüdüktan sonra yapılan toplantıda bir konuşma yaparak «Tabanlarımız yarılarak 14 gün yürüdük. Bu yürüyüşümüz Türki sosyalizmine armağan olsun.» demiştir.

Yüzoltmış işçi aç kaldı

Elbistan ilçesinin Çiftlik köyünden Adana'ya getirilerek çeltik tarlalarında çalıştırılan yüzoltmış tarım işçisi, ücretlerini vermeyen çeltik ağalarını şikâyet etmiştir.

İşçiler: «Çeltik ağaları — bizi 52 gün tarlalarında, su içinde çalıştırdılar. Biriken 33 bin lira-mızı vermedikleri gibi, iş bitti diyerek bizi kapı dışarı ettiler. Onbeş gündün beri otobüs garajında betoniar üstün-de yatıp kalkıyoruz. Çocuklarımız açlıktan, soğuktan hasta landılar. Gebe kadınlarımız pe-rişan oldular.» diye dert yan-mışlardır.

TEVFİK FİKRET ANILDI TIP. Ankara ve İstanbul İl yönetim kurulları Şair Tevfik Fikret'in 100. doğum yılı münâsebetiyle 24 Aralık 1967 Pazar günü anma toplantısı yapmış-lardır.

YENİ ADANA 50 YAŞINDA

Birinci kurtuluş savaşının çetin yıllarında «Yeni Adana» gazetesini, 25 Aralık 1918 de, P.zantında bir yük vagonu içinde ve kömür isyliyle basılmak su-retiyle yayınlanmaya başlamış-tı.

Proleter dağıtan toplumlu gençler

Polis proleter'e saldırdı

15 Aralık 1967 günü saat 13.00 de Başkent'in Kızılay ve Yenimahalle duraklarında Proleter dağıtan gençler bu semtlerde bulunanların dikkatlerini üstlerine çekmişlerdir.

«Bugün Meclisteyiz yarın iktidardayız — Satılmış kalemlere paydos — yazarları işçiler ve köylülerdir — Nasırlı eller kaleme sarıldı — Dış sömürücüye de iç sömürücüye de paydos — Anayasanın tastamam uygulanmasını istiyoruz — NA TO'dan çıkacağız. sömürgeci yıkacağız» diyenlerin gazetesi olan Proleter'i, tanıtmışlardır.

Bu duruma öfkelenen bir polis Proleter dağıtan gençlere müdahale etmiştir. Proleter satılmayacağını söyleyerek üniversiteli toplumu gençlerin ellerinden kopardığı 70 Proleterle üç öğrenciyi karakola götürmüştür.

Fikir Kulüpleri Federasyonu-na bağlı olan bu gençler karakola giderken yerlerini yüze yakın genç öğrenci doldurmuş ve Proleter tutumu devam etmiştir.

Aynı gün akşamı karakola giden Proleterci gençlerin bağlı oldukları Federasyonun kuruluşunun üçüncü yıldönümü kutlanmıştır. Tutuklu öğrencilerle ünlümlüne katılmayınca bu lundukları Çankaya Polis karakolundan şu mektubu yollamışlardır:

«Kardeşlerimiz.

Federasyonumuzun üçüncü yıldönümü kutlama toplantısı-nın karakolda olduğumuz için katılamadık. Bu yüzden üzgünüz. Mutlu yıllarını kutluyoruz. Emekçi halkımız için her türlü çileye hazırız. Saygılarımızla.»

Salonu hincaneğ dolduran gençler tarafından bu mektup dakikalarca alkışlanmış «Yaş-sın Türkiye emekçileri, yaş-sın Türkiye sosyalizmi» diye bağırılmıştır.

Aynı akşam adaletsever Türk hâkimi gençleri serbest bırakmıştır.

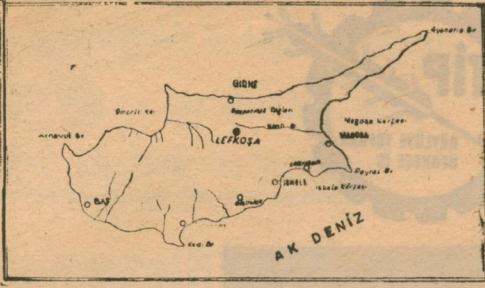
İŞÇİLERİ HER AY ÇIKARIP YENİDEN İSE ALIYORLAR

Sinop'ta kurulu Amerikan radarına ait ek tesislerin inşasını yapmakta olan bir Amerikan şirketi çalıştırdığı Türk işçilerini 28 gün çalıştırmakta ve bu süre sonunda yeniden işe almaktadır.

İşçilerin iş kanunu kapsamına girmelerini önlemek amacıyla güden bu tutum, işçiler arasında tepki yaratmaktadır.

SAVCILARI ADALET BAKANI TAYIN EDEMEYECEK

Adalet Bakanının, savcılarını tayin ve terfileriyle ilgili yetkileri, Anayasa Mahkemesi tarafından iptal edilmiştir.

Kıbrıs'ta Türk bölgesi

Kıbrıs: 9.251 kilometrekarelik bir adadır. Yüzölçümünün 99 k. lometrekaresi üzerinde üç hükümler İngiliz üssü kurulmuştur. Dün açıklanan 19 prensibin uygulanacağı Türk filii kontrolü altında bulunan bölgelerin toplamı ise 250 kilometrekare kadardır.

Türklerin direnme noktalarının en irisi, 100 kilometrekare kadardır ve Lefkoşa'nın yarısı ile kuzeyindeki bazı stratejik araziyi kapsar.

Burada yarısı göçmen, yaklaşık olarak 40.000 soydaşımız yaşar. «Lefkoşa üçgeni» dahil Türkler irili — ufaklı 43 ayrı yerleşme bölgesine dağılmışlardır. Bunların çoğunun birbirleriyle irtibatı yoktur. Yüzölçümünün geriye kalan kısmı Rum yönetiminin fiili kontrolundadır.

etolojik devirlerde Kıbrıs'ın Anadolu ile bitişik, hattâ onun aş bir parçası olduğu herkesçe kabul edilmiş bir gerçektir. Ada, 1571 de Venediklilerden Osmanlılara geçmiştir. 1878 Berlin Konferansına kadar Türk yönetiminde kalmıştır.

İdare 1878 de İngilizlere geçtikten sonra, Kıbrıs Osmanlı Devletinde şeklen «Müntaz eyalet» sayılmıştır. Lozan Konferansı işçikleri kesin şekillere bağlamıştır. Çünkü 1914 de İngilizler Adayı zaten resmen ilhak etmişlerdi. Kıbrıs, 1960 da bağımsızlık kazandı ve 21 Aralık 1963 de cemaatlerarası kanlı çatışmalar başlamış ve 1960 Anayasası rafa kaldırılmıştır.

1956 da yapılan son resmi nüfus sayımına göre, Kıbrıs'ta 416 bin 986 (yüzde 78.6) Rum, 92.642 (yüzde 17.6) Türk yaşamaktadır. Kıbrıs Kurumları Federasyonu o zaman sonuçlara itiraz etmişti. Kendi yaptığı sayıma göre, Adada 92.642 değil, 113.000 Türk yaşadığını açıklamıştır.

Vietnam Savaşı Laos'a sıçradı

Laos hükümeti, radyo ile yaptığı bir resmi açıklamada, Kuzey Vietnam kuvvetlerinin mem

Saygonda

Amerikalılar için

20 bin genelev var

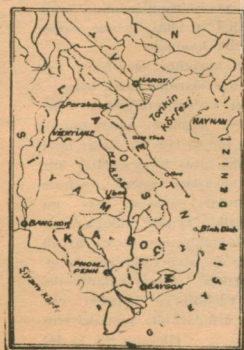
HAVANA (AP.) — Bir Vietkong sözcüsü, Vietnamdaki Amerikan askerî mevcudiyeti son cunda Saygonda, Amerikalı askerler için 20.000 genelev açıldığını ileri sürmüştür.

Kübada yapılan yabancı avdunlar toplantısında konuşan Millî Kurtuluş Cephesi (Vietkongun siyasi dah) temsilcisi, hazır bulunan 40' solcu taraftan sık sık alkışlanmıştır.

Vietkong sözcüsü, bugün Saygonda resmen 70.000 fahiş bulunduğunu ve 120.000 kadar başka genç kadının da dünyanın en eski mesleğine zorla sürüklenmiş olduklarını söylemiştir.

Sözcü, «Amerikalılar bizim milletimizin ruhunu satın almaya çalışmışlardır» demiştir.

Aynı zamanda Amerikalı Güney Vietnam emüstenen propaganda ve fotoğraf yağdırma la» itham etmiş, bunları Amerikan hayatının bir kısmı olduğunu ileri sürmüştür.

leketin kuzey bölgesinde mücadele kesimlere karşı «Genel tir saldırıya» başlamış olduklarını bildirmiştir.

Hükümet merkezi Vientiane rad yosunda, muntazam kuzey Vietnam birliklerinin, Lam Bak ve Phalane şehirlerine karşı saldırıya geçtikleri, bu saldırıların püs kürtüldüğü belirtilmiş, bununla beraber Kuzey Vietnamlıların çok sayıda asker kullanmak suretiyle girişmiş oldukları saldırı neticesinde patlak veren savaşın halen devam etmekte olduğunu da kaydedilmiştir.

Luang Pragang şehri de Kuzey Vietnam saldırısına hedef olmaktadır. Kuzey Vietnamlıların, Güney Vietnam'a giden «Ho Şi Minh yolu» adını verdikleri geçit bölgesini temizlemek, bu yolun Laos'tan geçen kısmını garanti altına almak istedikleri anlaşılmaktadır.

KUZEY VIETNAM BAŞKANI HO Şİ MINH AMERİKALILARA KARŞI SAVAŞIN HIZLANDIRILMASINI İSTEDİ

Kuzey Vietnam Cumhurbaşkanı Ho Şi Minh bir toplantıda yaptığı konuşmada Vietnamlılara özellikle şöyle seslenmiştir: «Amerikan imperyalistlerinin yenilgisi açıktır. Fakat yine de saldırılarını sürdürüyorlar. İşte bundan dolayıdır ki, genç yaşlı, erkek kadın tüm Vietnamlılar hiç bir güçlükten yılmayan 31 milyon yiğit savaşa omladılar. Yeni yılda, yeni çabalar harcayalım ve yeni zaferler kazanalım.»

Öte yanda 500'e yakın Amerikan kütüphanecisi Başkan Johnson'a, Vietnam bombardımanının durdurulması için başvurmuşlardır.

dış olaylar

Kıbrıs Türk Cemaati

Dişişleri Bakanlığı dün yaptığı açıklamada, «Kıbrıs Cumhuriyeti Anayasası hükümleri mahfuz olmak üzere Kıbrıs Türklerinin yönetiminin tabi olacağı prensipleri 28 Aralık 1967 tarihinde tesbit etmiş bulunduğunu» bildirmiş ve bu konudaki Bakanlık görüşünü bir açıklama ile aşağıdaki biçimde belirtmiştir:

«Görüleceği üzere Kıbrıs Türk cemaati bünyesinde yapılan yeni düzenleme tamamiyle Kıbrıs Türklerine taallük eden hususları kapsamaktadır ve halihazırta icapları cevap verecek niteliktedir.»

Madde 1 — Kıbrıs Cumhuriyetinin 16 Ağustos 1960 tarihli Anayasasının bütün kuralı uyulanıncaya kadar Türk bölgesinde yaşayan Türkler geçici Türk yönetimine bağlanmıştır.

YASAMA İŞLERİ

Madde 2 — Geçici Türk yönetim bölgelerinde uygulanması zorunlu kuraları Temsilciler Meclisi Türk üyelerinden ve Türk Cemaat Meclisi üyelerinden kurulu bir Meclis tarafından kararlaştırılır.

Geçici Türk yönetimi Meclisi Başkanı Temsilciler Meclisi Başkanı Vekildir.

Madde 3 — Geçici Türk yönetimi Meclisi üyeleri 16 Ağustos 1960 tarihli Anayasada yazılı haklara sahip olmaya devam ederler.

Madde 4 — Geçici Türk yönetim Meclisi, Temsilciler Meclisi içtüzüğüne uygulanması mümkün hükümlerine göre çalışır.

Madde 5 — Geçici Türk yönetim Meclisi Temsilciler Meclisinin yetkili olduğu konularda geçici kuraları koyar, değiştirir veya kaldırır.

Madde 6 — 21 Aralık 1963 tarihine kadar 16 Ağustos 1960 tarihli Anayasaya uygun olarak kabul edilmiş bulunan kanunlar geçerli ve yürürlüktedir.

Madde 7 — Geçici Türk yönetim Meclisi, yürütme kuruluna Türk bölgelerinde uygulanacak her türlü kuraları koyma yetkisi verebilir.

Madde 8 — Türk bölgelerinde yürütme görevi yürütme kurulu

tarafından yerine getirilir.

Madde 9 — Yürütme kurulu 16 Ağustos 1960 tarihli Anayasanın 46. maddesinde öngörülen üç Bakan ve dört diğer üyeden meydana gelir.

Yürütme Kurulunun Başkanı Cumhurbaşkanı Muavini, Başkan Yardımcısı Türk Cemaat Meclisi Başkanıdır.

Madde 10 — Yürütme Kurulu Savunma — İçişleri — Adalet ve Dış Münaşebetler, Ziraat ve Tabii Kaynaklar Sağlık Hizmetleri, İktisadi ve Ticari İşler, Sosyal İşler, Bütçe İşleri ve Bayındırlık ve Ulaştırma İşleri üyelerinden kuruludur.

Madde 11 — Yürütme Kurulunda istifa ve diğer sebeplerle açılacak üvelikler Başkan Yardımcısının teklifi üzerine Başkan tarafından yapılacak taayinlerle doldurulur.

Madde 12 — Yürütme Kurulunun Başkanı, Başkan Yardımcısı ve üyeleri resmi görevlerinden başkabilir görev veya özel bir iş göremezler.

Madde 13 — İdari teşkilât değiştirilmeye ve bu teşkilât verilecek görevleri tesbite yürütme kurulu yetkilidir.

Madde 14 — Geçici Türk yönetiminin güvenli ve savunma hizmetleri yürütme kurulunun tayin edeceği teşkilât tarafından sağlanır.

Madde 15 — Türkiye'den sağlanan her türlü yardımlar, bu yardımların verilmesi şartlarına uygun olarak kullanılır.

Madde 16 — Geçici Türk yönetiminin bütün memurlarının tayini, nakli ve işlerine son verilmesi gibi işlemler 16 Ağustos 1960 tarihli Anayasanın 124. maddesinde öngörülen anme hiza

meti komisyonunun 3 Türk üyesinden kurulu bir komisyon tarafından yapılır.

Türk Anme hizmeti komisyonu üyeleri yürütme kurulunun Başkan Yardımcısının teklifi üzerine başkan tarafından tayin edilirler.

Madde 17 — Geçici Türk Yönetiminin yarısı işleri bağımsız Türk mahkemeleri tarafından görülür.

Madde 18 — Türk mahkemelerinin teşkilatı, yetki ve görevleri ve hükümler statüsü ile ilgili konular geçici kuralarla düzenlenir.

Madde 19 — Türk bölgelerinde uygulanmak üzere kabul edilen bu temel kuralar 16 Ağustos 1960 tarihli Anayasanın bütün kuraları uygulanıncaya kadar yürürlükte kalır.

DIŞİŞLERİN AÇIKLAMASI

«Kıbrıs'ta aralık 1963 den beri Anayasaya aykırı olarak yaratılan fiili durum dolayısıyla Türk ve Rum cemaatlerinin ayrı ayrı yaşadıkları bir vakadır. Bu

durumları izale etmek maksadıyla Türk cemaati, Kıbrıs Cumhuriyetini yaratan antlaşmalar ve bu antlaşmaların tanıdığı iki ayrı cemaatin statülerini ve haklarını tesbit eden Kıbrıs Cumhuriyeti Anayasası hükümlerini mahfuz kalmak üzere Kıbrıs Türklerinin yönetiminin tabi ola

cağı prensipleri 28 Aralık 1967 tarihinde tesbit etmiştir.

Görüleceği üzere, Kıbrıs Türk Cemaati bünyesinde yapılan yeni düzenleme tamamiyle Kıbrıs Türklerine taallük eden hususları kapsamaktadır. Ve halihazırta icaplarına cevap verecek niteliktedir.»

Vietnam Savaşını protesto eden Vietnamer. Resimde oturanak protestoya katılan Amerikalı H. Mc Grath görülmektedir.

KISACA

BASILAN MAO 74 YAŞINDA KİTAPLARI 86 MİLYON

Çin'in vedinci atom bombasını patlatması üzerine, 77 yaşındaki Kuzey Vietnam Cumhurbaşkanı Ho Şi Ming Mao'ya bir tebrik telgrafı göndermiştir.

Bu arada haber kaynakları Mao'nun seçilmiş yazılarından meydana gelen eserin 86 milyon cilt basıldığını bildirmiştir.

KUZEY VIETNAM BOMBARDİMANINDA 488 BİN SIVİLİN ÖLDÜĞÜ AÇIKLANDI

Nevyork Times gazetesi, Kuzey Vietnam bombardımanları sırasında 488 bin sivilin öldüğünü bildirmiştir. Merkez Paris'te bulunan Vietnam komitesinden bir yetkili, Amerika'dan yılmadıklarını, emperyalist Amerika'nın bütün zalim

liklerine rağmen bir gün dile geleceğini açıklamıştır.

RUSYA'DA ALTIN ÇALAN MÜHENDİS İDAM EDİLDİ

Sovyet Rusya'da maden şefliği yapan bir mühendisin elli kilo altın çaldığını tesbit eden mahkeme, mühendisi ölüme

metine mahkûm etmiş ve karar yerine getirilmiştir.

ÇİN 8. ATOM BOMBASINI PATLATACAK

Japon hükümeti, Çin'in 8. nükleer denemesini bir kaç gün içinde yapabileceğini bildirmiştir.

TİP

haberleri

TİP Genel Başkanı Aybar'ın partililere yeni yıl mesajı

Partili kardeşlerim,
Geride bıraktığımız yıl da, fu-kara halkımıza hiç bir şey getirmedi: Pahahlık, işsizlik, bütün dertler, eskisi gibi devam etti. Amerikan hegemonyası devam etti. Ağa — kompador — bürokrat üçlüsünün tahakkümü devam etti. Ama savaşı-muz da, gücünü artırarak devam etti. Amerikan emperyalizmine karşı açtığımız mücadele, gittikçe genişleyen halk kitlelerinin katılımıyla, daha tesirli bir hal aldı. Partili — part'siz gençler; Ankara'da, İstanbul'da, İzmir'de ve başka şehirlerimizde, Amerika'nın Türkiye'den çıkıp gitmesi için gösteriler yaptılar.

NATO'dan çıkmamız ve ikili anlaşmaların feshi için yürüttüğümüz kampanyaya etkili olmaya başlamıştır. Daha düne kadar koyu NATO'cu, Amerikacı olan politikacılar, ağız değiştirmeye başlıyorlar, AP. iktidarı bile, ikili anlaşmaların, bağımsızlığımızla bağdaşmayan hükümlerinin değiştirilmesi için uğraştığını söylüyor.

Ama bizden başka hiç kimse: «NATO'dan çıkmalıyız! İkili anlaşmaları feshetmeliyiz. Yurdumuzdaki Amerikan üslerini temizlemeliyiz ve de temizleyeceğiz» diymiyor. Diyemez de; çünkü son tahlilde, bu bay-lar, Amerikan emperyalizmine dayanan bugünkü bozuk kap — kaç

kapitalizminden yanadırlar. Kapitalizmden yana oldukları için de, NATO'ya, ikili anlaşmalara karşı çıkmıyorlar.

Sosyalizm, geçen yıl, böylece köylere biraz daha girdi. Köy kahvelerinde tartışılan bir konu haline geldi. Son yaptığımız doğu gezisinde, uğradığımız hemen her köyde, İşçi Partililere, yani sosyalistlere rastladık. Bu, son derece önemli bir gelişmedir.

Sosyalizmi, işçi sınıfımız da iyice benimsemeğe başlamıştır. Meseclerinin, ancağ düzeni temelden değiştirmek, sosyalizmi kurmakla çözümleneceğini kavrayan işçi kardeşlerimizin sayısı, büyük ölçüde artmıştır. Sosyalist bir örgüt olan DİSK'in kuruluşu, bunun en canlı delilidir. Tek kurtuluş yolunun sosyalizm olduğunu inanan vatandaşlarımızın sayısı, hızla artmaktadır. Türkiye'nin ağır lık noktası sosyalizme doğru kaymaktadır.

İkinci Milli Kurtuluş Savaşı-mızın, sosyalizm için yürüttüğümüz mücadeleden ayrılmadığını, ayıramayacağımızı biliyoruz. Birinci Milli Kurtuluş Savaşını kazandıktan sonra, yeniden emperyalizmin bo-yunduruğuna düşmüş olmamız, bu iki mücadelemizin birbirinden ayrılma-yacağını bize öğretmiştir. Mücadele-nin birliğini bölerek; hem milli kur-

(Devamı Sa. 15 de)

T.İ.P. Genel Başkanı Mehmet Ali Aybar

Tarihin çizgisi Antiemperyalist savaş çizgisidir

Türkiye İşçi Partisi Genel Başkan Mehmet Ali Aybar, Ankara İİ Kongresinde bir konuşma yapıarak, Amerikan emperyalizmi üzerinde durmuş, Amerika'nın Türkiye'ye dost ve yardımcı maskesi ile nasıl girdiğini, Kıbrıs konusunda nasıl ikilyatlı bir politika izlediğini ve NATO'yu kendi çıkarları için nasıl kullandığını etrafına açıkladığından sonra; NATO'dan çıkmak ve Amerikan emperyalizmi ile savaşmak için İkinci Milli Kurtuluş Savaşımızı açtığımızı bildirmiştir.

Genel Başkan Mehmet Ali Aybar, sözlerine Kıbrıs'daki son durumunu anlatarak başlamıştır. Daha sonra Amerika'ya ve NATO'ya bağlı kaldıkça Kıbrıs'ta Türkiye'nin çıkarına uygun bir çözümün olmayacağını etrafına anlatmıştır. Amerikan emperyalizmi hakkında: «Bir milli kurtuluş savaşı ile varlığını koruyan Türkiye'nin, üstelik 15 yıl bağsız bir dış politika izlemiş olduğu halde, nasıl ve neden tekrar emperyalizmin bo-yunduruğuna düştiğini, Amerika'nın yurdumuzda nasıl istediğini hepimiz önce biliyoruz» demiştir. Bu konuşma Aybar sunları şöyleydi:

1947 tarihinde Truman Doktrini ise, Amerikan harp sonrası potansiyelinde kesin bir dönüm noktasıdır. Bu doktrin ile Amerika, başka devletlerin ile ilişkilerine kendisi için bir dış poli-

tika prensibi haline getirmiştir. Truman Doktrini, komünizmle mücadele maskesi arkasına gizlenen Amerikan dünya hegemonyası planlarında ilk adım teşkil eder. Gerçekten, maksat, Türkiye ve Yunanistan gibi son derece önemli mevkiiler işgal eden iki memleketi şırampa tah-tası haline getirmektir. Demek ki, Truman Doktrinine dayanan bu anlaşma, Türkiye'nin içişleri ne müdahale maksadını güden bir teşebbüstdür. Anlaşmanın maddele, bu maksadı açıkça ortaya koymaktadır. Bu ikili anlaşma gerektirince, Amerika Türkiye'ye bir askeri hevet gönderecek, bu hevet, yurdumun kullanımını denetleme yetkisine sahip olacaktır. Anlaşmanın asıl bizim elimizi kolunuzu bağılayan hükümlü, 4 üncü maddesindeki hükümlüdür. Bu maddede, verilen silahları, Amerikanın izni olmadan kullanmamızcağız vazihdir.

O tarihlerde küçük, mütevazı imkânlarla gerçekleştirilen halkta du-yurmaya elverişli sadece bir avuç bilimsel yatırımlar yapılmıştır. Bunlar, vatan bahneliyle suçlanarak sürdürülmüşlerdir. Amerikan bo-yunduruğuna, muhalefeti ve iktidarı ile söz birliği halinde, 20 yıl önce, işte hiç bir şekilde Sırdi dâva bundan kurtulmak-tır.

Yirmi yıldır karşımıza aynı gerçekle ile çıkıyorlar: «Bizim gibi küçük bir devlet, ya Birleşik Amerikadan yana ola-

caktır, ya Sovyetler Birliğinden yana, ya NATO içinde, ya Varsova Paktı içinde kendini koruyacaktır, Varsova Paktına girmeyeceğimize göre, elbette NATO da kalacaktır...» diyorlar.

Kurtuluş Savaşının başlarında, Erzurum ve Sivas Kongrelerinde de aynı mantık, aynı gerçekle ile sürülmüştü:

«Biz kime karşı savaşaacağız? Yunanların arkasında İngiltere var. Onun parası, silahı, topu, tüfeği var. Bizim ise, buradan cepheye kadar şimşidiflerimizi yürütecek kömürümüz bile yok. Onun için savaş vultu tutamayız. Bize yardım elini uzatan Amerika'nın himayesini, «manda» sı kabul edelim» demişlerdi. Üstelik, bu sözler, ba-siretin, sağduyunun sesiyimş gibi söylenir.

TARİHİN ÇİZGİSİ ANTIEMPERYALİST SAVAŞ ÇİZGİSİDİR

Oysa, hüriyetleri söz konusu olunca, milletler, bu gibi akla yakın görünen sözlerle kulakları nı tıkırlar. Nasıl ki, biz de tükamışık kulaklarımızı, Türk milleti ve Mustafa Kemal, «Ya istiklâl, ya ölüm.» diye haykırarak, mandacıların, himayecilerin yüzüne.

Hayır... Bugün bizim gibi küçük devletlerin kaderi, ya Amerikan bo-yunduruğu, ya Sovyetler bo-yunduruğu değildir. Tarihin çizgisi, emperyalizme karşı, savaş çizgisidir. İnsanın kaderi, Anti — emperyalist savaş çizgisi üzerindedir. Halklar, dünya nüfusunun üçte ikisinden daha çoğunu teşkil eden fakara ve mazlum halklar, elde silâh, Amerika'ya ve emperyalizme karşı savaşıyor. Kimi de, henüz pasif bir deneme halinde tutuluyor. Silâhı ya da silâhsız, her hal-ü kârda, insanlığın kaderi anti — emperyalist mücade-reye belirleniyor. Bu gerçek, asla gözden çıkarılmamalıdır. Tükyenin bugünkünden çok daha kötü şartlar altında, oir milli kurtuluş savaşı vermiş ve ka-zanmış olduğu nutulması. Türkiye gibi küçük devletler, vankırlarını emperyalizme karşı mücadele ederek koruyorlar. Emperyalizme karşı zafer kazan-dıktan sonra da, yollarını, yönlerini, kendi tarihsel gerçeklerine göre değerlendirdikleri sosyalist ilkelere ışığında çizmeye çalışıyorlar. Bağımsızlıklarına kiskançça sarılıyorlar.

MİLLİ KURTULUŞ SAVAŞLARI BAŞKA BİR SAVAŞTIR

Milli kurtuluş savaşları başka bir savaştır. Önce bunu anlamak gerek. Milli Kurtuluş Savaşının silâhı da başka, stratejisi de başka, taktiği de başkadır. E-vet milli kurtuluş savaşlarında modern silâhlar da kullanılır, kullanılmaktadır. Ama, daha çok basit silâhlar kullanılır ve Milli kurtuluş savaşları, silâh kuvvetlerine dayanan bir savaştır. Halkın savaşıdır. Bunun için dir ki, silâh konusu, milli kurtuluş savaşlarının kendine özgü stratejisi ve taktiği içinde çözüm lenen bir konudur.

Milli kurtuluş savaşları, vatan topraklarının karşı karşı, sonuna kadar savunulduğu bir savaştır. Düşman, vatan topraklarını bir baştan bir başa işgal etse de, savaş bitmez. Milli kurtuluş savaşları, ancağ zaferle son bulur. Savaşın esas un halk kendisi olduğu için, yurt topraklarının, geçici bir süre için de olsa terki söz konusu değildir. Savaş yıllarca devam edebilir ve sonunda, en güçlü ordular bile mutlaka yeni

(Devamı Sa. 15 de)

Aybar'ın partililere mesajı

(Baştarafı Sayfa 14 de)

tulus, hem sosyalizmi tehlikeye düşürecek olan ters görüşleri etkisiz hale getirdik.

Sosyalist gençlik kuruluşları Sosyalizm için mücadelenin birliğinde yürütüleceği hakkındaki tezleri mizi benimsediler.

Bağımsızlık, demokrasi ve sosyalizmin bayrağı, partimizin elindedir.

Partimizin hızlı gelişmesinden çılgına dönen çıkarıcı çevreler ve çüce politikacılar, taşlı sopalı saldırılarla bir sonuç alamayınca, partimizi içerden çokertme teşebbüslerine girişmişlerdir. Bir yandan, bazı kim seler de, partide hizipçilik yapmaya kalkışmışlar ve bilerek — bime yerek CIA ajanlarıyla aynı paralele düşmüşlerdir, Partimiz saflarına sızan, kuzu postuna bürünmüş bu gibi kışkırtıcıların maskeleri düşürül müştür. Söзде daha doğru daha ileri bir sosyalizm uğruna mücadele ettiklerini söyleyerek, parti içi dayanışmayı, birlik ve beraberliği, karşılıklı sevgi, saygı ve güveni baltalama ya teşebbüs edenlerin tasfiyesi baş lamıştır. Hayşiyet divanları, bu gibiler hakkında, ilk kararları vermiş bulunuyor. Önümüzdeki aylarda, partimiz, bu kışkırtıcılardan tamamen temizlenecektir.

Türkiye sosyalizmi, Türkiye'yi, emekçi sınıflarımızı kurtaracak biricik yoldur. Bizim tuttuğumuz yol-

dan daha doğrusu, daha ilerisi yoktur. Yolumuz, yöntemimiz, kitaplardan basma kalıp aktarmalarla değil, Türkiye'nin somut şartları, bilim ışığında değerlendirilerek çizilmiştir. Biz, İşçi Partililer, herhangi bir sosyalist yol üzerinde değiliz. Türkiye'nin sosyalist yolu üzerindeyiz. Türkiye sosyalizminin kitabını, A'dan Z'ye, yedi yıldır, mücaelemizle, biz İşçi Partililer yazıyoruz

Gelen yılda, mücaelemiz daha da çetin olacaktır. 1968 yılında, dar boğazlar, daha da daralacaktır. Amerika ve ona dayanan egemen sınıflar, sorunları büsbütün çözemeyenlerdir. Bunun sonunda, saldırganlıklar artacaktır. Anayasa çizgisinin büsbütün gerisine düşeceklerdir. Bu durum, ortamı daha da çok lehimize çevirecektir. Şüphesiz, ortamın lehimize dönmesi, sadece karşıımızdaki kilerin ters davranışlarının bir sonucu değildir. Bunda, bizlerin bilinçli ve yöreklili mücaelemizimizin büyük payı vardır. Üstelik, seçim dönemine rastlayan önümüzdeki yılda halka doğruları anlatmak, halkı örgütlemek yolundaki mücaelemimizi daha da hızlandıracaktır. Zafer bizim olacaktır. Türkiye sosyalist olacaktır. Türkiye'yi, tam bağımsız, demokratik, sosyalist halkı mutlu bir ülke ol maktan kimse alakoyamaz.

Hepinize mutluluklar, başarılar, saygılar, sevgiler...

MEHMET ALİ AYBAR

Hakim sınıfların

(Baştarafı Sayfa 6 da)

boyna rüyada yaşar gibidir. Fakirken Allahın «yürü ya kulum dedikle ri kimseleri gazetelere yazılar, bunlar hamallık tan., işportacıların her men zengin oluvermişlerdir. Daha hatıra gelmeyen bir sürü misallerle, halkı kendi parasıyla uyutmayı başarmaktadırlar.

Kadın, büyük dergilerindeki resim, roman, yazılarla, çıplak kadın resimleriyle halkın dikkatini bu yöne çekerek Bu usulleri onlara çok faydalar sağlamaktadır. Halk ta kadının sevtan olduğu

nu, aklı geldiğini, dünyanın kadın üzerinde döndüğünü defalarca tekrarlar. Hakim sınıfın sarfiyatı fazla olduğundan ve kişisel buhranlar içinde bulunduğundan, kadınları kızları açık giyinerek, plaj ve buna benzer yerlerde, bu uyutma kampanyasında efendi babalarına yardımcı olmaktadır.

İrkçilik ve mezhepçilik yaparak halk yığınlarını birbirlerine düşürürler. İşçi ve çiftçilerin kendi sarfiyatlarını görmemeleri için bu yola başvururlar. Kürk, Türk Laz, Cingene diye ayırım yaparlar üs-

tün ırk filan diye halkı birbirlerine düşürürler. Efendim, Kürtleri atalım, cingeneri satalım lazları ezelim, Orta Asya'dan Türk getirelim diye aslında hakim sınıfı olan kinenin halkın kendisine dönürürler. Dini inançlar yüzünden de, efendim sen sünni, sen alevi, sen şafiişin diye bölöler. Bir de şehir şehir bölge — bölge sen suralı ben buralı diye ayırım yaparlar.

İşte hakim sınıfın uyutma yolları bunlar, biz kurtuluşumuz için bunları bilerek mücadele edeceğiz. Bu bir dayanma, azim işidir. Yarıştırlar onlar imkânlarını kullanarak, biz kurtulmaya kendi öz zehnimizi kurmaya çablaşacağız. Tarih bizden yanadır, ilim bizden yanadır. Bütün çalışanları da birleştirdik mi galibiyet de bizden yanadır. Biz metodlarıyla oyahyacıklarını zannedip yeni yeni yollar ararlarken her geçen gün terazinin emekçi sınıfından yana ağır bastığını bil melidirlir

Yolumuzu yapmıyorlar

(Baştarafı Sa. 7 de)

Şimdi bu köylülerden bazıları uyanmakta ve işin içindeki işi çakmaya başlamaktadırlar. Kimin kendisinden yana, kimin kendinden beyden yana olduğunu açıkça öğrenen halk yarın yıllar dir kendilerle reva görülen bu volsuzluğun cezasını dört yıl da bir gelip kendilerinin oy alanlara yükleyecektir.

Çünkü biz artık umutlarımızı topluca olan partilerle bağlamış bulunuyoruz. Bu parti «Köylüye toprak, herke se iş diyen TIP. partisidir. Tirceni kaçıranlara geçmiş olsun.

BAKKAL ETEM AYVALI

Kurumuş ceviziçi gibiydi

«— Bankadan ağa alır, dağıtır bize.»
«— Faiz ne vereceksin?»
«— Yüz banknotu on banknot, demek, iki yüz yirmi. Ağamın çeltik tarlasında da çalıtık biraz.»
«— Para aldın mı?»
«— Bunca işe para mı almı?»
O da, hükümet isimiz derseniz parazsı görürür.»
«— Niye deyyuslara başvuruyorsun?»
Kendi işini kendin görsen ya hükümette...»

Şaşkınlığı gıgide artıyordu köylünün:
«Deli mi, yoksa hepten cahil mi bu tüysüz oğlan?» —
— diye düşünüyordu bir yandan,

bir yandan da tuhaf bir üzüntü düşünüyordu içine:
«Bunu burda komazlar, atarlar, — diye düşünüyordu, —
«Vali tutsa bile ağalar tel çekip attırır.»

«— İşimiz ufak olursa kendimiz görürüz, İbkin is büyüdü mü ağaların eline yapıştırız.»
«— İyi haldersiniz.»
Kemal Bey öfkelye kalktı masadan:
«— Demek yüzde yetmiş Ofis'e satmıyorsun?»
Köylü ses çıkarmadı.
«— Yoksa Koyunzadeye götürdün mü?»
«— Götürdüm.»
«— Öyleyse gel bakalım şimdi onları nasıl satacak bana, mecburi...»
«— Mecburi...»
«— Senin yüzde iki de herifin cebine girecek ama.»
— Girecek...»
Kemal güldü:
«— Bu da mı mecburi?»
Köylü güldü:
«— Mecburi...»

Artık değer

(Baştarafı Sa. 10 da)

lalarla fabrikaların toplumun genel ihtiyaçlarını karşılamak gibi önemli görevleri var.
«Tarlalarda fabrikalar benim, onları kişisel çıkarımlarıma göre plânlarım ya da tarlalarla fabrikaların toplumun, onun genel ihtiyaçlarını karşılamasına göre plânlarım görüşleri var. İlk kapitalist, ikincisi sosyalist gö-

rüş. Mülkiyet kavramı, kapitalizmde kişisel, sosyalizmde toplumsal. Yani mülkiyet hakları kapitalist toplumda kısıtlı, sosyalist toplumda abalidizince açık ve geniş.

Tarlalarla fabrikaları mülkiyeti birinde beleşçi, ayık sınıfı da; değerinde toplumun kıymetli bölümü. çalşan yaratıcı sınıfı taummsiz.

Kapitalist toplumda, kişisel mülkiyete yer veriliyor.

Kapitalist mülkiyet kavramı çağdas olmayıp eski görüşleri temsil etmekteydi. Tarlalarla fabrikaları kapitalist açıdan değerlendirilmek bilhüce de ayrılmı. Çün kü gücünü olavlarında almak için. Şeyler, gücünü olayla dan alır. Bihimsel olan sosyalist mülkiyet, yani tarlalarla fabrikaların mülkiyetinin toplumun üstünde olması görüşü. İcünü olavlarında almaktadır.

Birinde kişisel çıkarları, diğerinde toplumun ihtiyaçları var tanıyor.

Mülkiyet kavramını mermi gücü değil de olaylar etkilemektedir.

Birinde bir avuç vurguncu azınlığın çıkarı için, diğerinde bütün insanları ihtiva eden karşılamak için

Bir yanda otuz milyonun fazlası aç ve de yaşamı çececek gibi deçitir. Heri yanda bir avuç, yüzkası bir üks için de yüzüyor. Olay bir avuç vurguncu değil. bütün insanları ya ni toplumun en değerli bölümü işçiler ve köylülerdir. Olay 16 yıl ün köylü otuzbin bir lira gibi artık değeri yaratmaktadır.

DÜZELTME

Çeçen sayıda 13 üncü sayfa da yayınlanan «Yozsuzluk başlıktı yazımın virm dedi sırtı «Bu nası mühatat seç mi bu nası demo: nası seç mi diye çıkmış Yaptıran ma: baa hatasını düzelterekten a kuycularından bağışlanmı m dilersen

Köylü Köprü ÜSTÜPE

DEFOL BE!.. NATO'dan çıkma zamanı geldi

BÖREKÇİ MUZAFFER ÇELİK

Sizlere bu yazı dizisinde, geleceğin hem de yakın bir geleceğin mutlu haberini verirken, Başarımızın nasıl olacağını, başarısızlığımızın nedenini anlatmaya çalışacağım.

Bir kavgacı dost derki: Başarımız en kötü şartlar da en güçlü olduğumuza inanmak. Başarısızlığımız ise iyi şartlar içinde kendimizi güçlü zannetmek ve mücadeleyi genişletmektir.

Biliyoruz. Duyuyoruz ve de görüyoruz: Ne zaman nerede olursa olsun, fakirliğimizin nedenini arasak, köydeki ağayla şehirdeki tüccarla, müteahhit le, fabrikatörle, müteahhitle yaşama şartlarımızı, İn sanca bir görüş içerisinde hak ve hukuka dayanarak, akıl ve mantık sözgecinden geçirip rakam rakam eleştirsek ve bunu da kendi sınıfımızdan olan emekçilere fakir halkımıza anlatsak. Bu düzende, kahr olasıca bozuk düzenden yararı olan birisi çıkar. Sefaleti kadere kismete dayar sizler komünistsiniz der. Sorarsın bu ne mâna şey desen yazarların yazlarından, eleştirisinden haberi yokmuş gibi başlar yaygaraya baktı o da sökmüyor, bu kere o adamlar kafasını çalıştırmış sizde kafanızı çalıştırın der. İçinden çıkma ya çalışır.

Düşünüyoruz! Namustan, ahlaktan dürtüştükten, dinden imandan, kaderden kismetten söz edenlerin yaşamasına, davranışlarına karşı çıkan sonuç namussuzluğun, ahlaksızlığın, vicdansızlığın, hırsızlığın adını kafa çalıştırmak koymuşlar.

Şu satırları yazarken: Dokuz yaşından beri hayat mücadele, sefaletim, hor görülmüşlüğüm, içinde büyüdüğüm köyüm, yaşamam! Bir kuru ekmeğe bir kırka olduğunu sanan saf ve masum insanları. Birer birer gözümün önünden geçtiler. İki ayrı dünya ve iki örnek insan. Birisi daima çalışan üreten eşen ve eken, karşılık beklemeden vatan uğruna canını veren, benim canım, kanım köylüm.

Diğeri: yalnız kendisi için yaşayan, on katlı gök delenlerin tepesinden aşağılara acıyormuş gibi bakarak kendini insan üstü bir varlık zanneden, hak ve hukuk kurallarını tanımayan toplumu bir sülük gibi emen canavar ruhlu yaratık. Sözümler buna... Dün İngiliz, Fransız, işgal kuvvetleri ile anlaşılır. Bugün yine Amerikayla vatan menfaatlerini müşterek sömürüyorlar. Bu sömürü düzeninin devamı için de Amerikan silâhını yardımına çağırıyor ve bizim haberi miz olmadan gizlice anlaşmalar imzalıyorlar. Sanki bu vatanın başka sahibi yokmuş da. Vatan sanki babalarının çiftliği, üzerindeki yaşayan (işçi ve köylü de) köleleri. Yağma yok onlara gayri dur diyoruz (ikinci milli kurtuluş hareketi başlamıştır.) Tüm emekçiler, emekten yana okumuş aydınlar, vatan severler sosyalistlerin başlatmış olduğu gerçek mücadele ye katıl.

Zamanı geldi ve geçmek üzeredir. 4. Nisan. 1968 Bu tarih vatan için bir dönüm günüdür Çünkü: Amerikanın Türkiye'deki imtiyaz ve üslerinin kalkması için ilk ihbar ve mühlet günüdür.

- 1 — Gerçek vatansever için.
 - 2 — Bir atom savaşında Türkiye'nin, bir savaş alanı olup yerle bir olmasını istemiyorsan.
 - 3 — Zalimlere, zulme karşı, mazlum ve masum milletlerden yana isen.
 - 4 — Kısırcağılıkla koruduğun ve uğruna kan aktığın istiklâl, hürriyet, özgürlük için Türkiye İşçi Partisinin öncülük ettiği bağımsız Türkiye'nin ikinci milli kurtuluş cephesine katıl.
- Köylü kardaş; işçi arkadaş bu savaş senin savaşın, bu savaş özgürlük savaşı hazır ol.

NATO Ne demektir?

NATO: «North Atlantic Treaty Organisation» Amerikanca cümlesinin baş harflerinden yapılmış uydurma bir kelimedir.

NATO, 4 Nisan 1949 da Vaşington'da Amerika, Belçika, Danimarka, Fransa, İngiltere, İzlanda, Kanada, İtalya, Lüksemburg, Hollanda, Norveç, Portekiz tarafından imzalanmış bir anlaşmadır. Yunanistan ve Türkiye 1952 de, Batı Almanya 1955 de anlaşmaya girdiler, NATO, üyelerinin kara, hava, deniz kuvvetleri Amerikalı bir Generalin komutası altında bulundurulur. Amerikayı kendi hudutlarından çok uzaklarda savunmak savaş başka ülkeler topraklarda yapmak ve Amerikan topraklarının harpten ziyan görmemesini temin etmek amacını gütmektedir.

NATO'DA NEYİMİŞ???

YÜRRÜÜ

MUSTAFA BAYKARA

- Çok yıldızlı bir Amerikan bayrağı
- Sallanır durur rüzgârımızla
- Getirip dikmişler tepemize
- Sefillerin çalınmış yıldızlarıyla süslü bir bayrak
- Çok yıldızlı bir Amerikan bayrağı
- Sallanır durur rüzgârımızla
- Sallanır durur sefaletimiz
- Bozkırlarda açlarımız sallanır
- Sokaklarda işsizlerimiz
- Yahılarda patronlarımız sallanır sefayla zevkle
- Sallanır durur çok yıldızlı bir Amerikan bayrağı
- Sallanır durur tepemizde
- Sallanır durur rüzgârımızla
- Çok yıldızlı Amerikan bayrağı ki
- Her sefil ülkede yüzlerce dikili
- Gölgesine vurguncular sığınmış
- Gölgesinde soyulanlar titrer
- O çok yıldızlı Amerikan bayrağının gölgesini
- Tanklar, tüfekler, atom bombaları bekler

- Dünyanın bütün ezilenleri bir gün
- Alıp ellerine bıçaklarını
- Seni bir yırtacaklar ki, çok yıldızlı Amerikan bayrağı
- Bir yırtacaklar ki seni
- Tövbekar olmağa vaktin kalmıyacak
- Yanacaksın
- Dumanın göklere savrulacak

- Ve bir zaman gölgenin pislediği topraklarda
- Bir cennet kuracağız ki
- eşit ve özgür
- Bir cennet kuracağız ki, tarihsiz

- Bu yırtık sesimi duymaz mısın sen
- Duymaz mısın sen bire pis köpek
- Senin kulağın yok mu be hey...
- Ar, namus anlamaz mısın sen
- Sövsem duymaz mısın sen
- Çalıp doymaz mısın sen

- Bir yer biliyorum senin bilmediğin
- Soyulup sömürülmemiş
- Söylesem koşmaz mısın ha
- Koşup dikmez misin oraya da bayrağını
- Orası yüreğim herşerin
- Oraya senin aldatmaca tanrın bile girememiş
- Değil bayrağın
- Sütün, soya yağın değil

- Yürü git çil suratlı
- Def ol kapımızdan
- Feriştahın gelse hava alır
- Buna kovmak derler anlamaz mısın
- Haydi yürü
- Yürü git kapımızdan